

בעזרת השם יתברך

שלושה ספרים נפתחים

א. סֵפֶר רַבִּי עֲקִיבָא אֵיִיגָעֵר: הַסֵּפֶר הַנּוֹרָא בְּעִיר לְאִמְזַע.

ב. סֵפֶר סוּד מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג חֶלֶק א': הַסוּד הַגְּדוֹל אִיךְ לַהֲנַצֵּל מִמִּלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג שֶׁתְּהִיָּה בִקְרוֹב מְאֹד. - שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת - אֲכִילַת בֶּשֶׂר לְמַעֲשֵׂה - בּוֹמְנֵינוּ סוּד הַשׁוּאָה - לַהֲזַהֵר מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת.

ג. קוֹנְטֵרַס הוֹדָאָת בַּעַל דִּין: בִּקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה יִתְבַּרֵּר בְּבִירוֹר גְּמוֹר הָאֵמֶת לְאִמִּיתוֹ, שְׁבַעוּה"ר אֲכַן אֵמֶת הוּא שֶׁהָיוּ מִכְשׁוּלוֹת גְּדוּלוֹת בַּעֲנִין הַבֶּשֶׂר הַנִּמְכָּר בַּחֲזָקַת "גְּלֹאֵט כֶּשֶׁר לְמַהֲדֵרִין מִן הַמַּהֲדֵרִין", וְשֵׁלָא הִיָּה מִנּוֹקֵר כְּרֵאוּי, וְשִׁבְאַמַּת נִכְנַס לַפְעַמִּים חֲתִיכוֹת גְּדוּלוֹת הַשִּׁיכוֹת לְחֶלְקֵי הָאֲחֻרָיִים בְּאִיטְלִיזֵי הַבֶּשֶׂר. - וְהַתּוֹעֵלַת שִׁיעָצָא מִקְרִיאַת הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה הוּא: שְׂכַל אִישׁ אֲשֶׁר עִמְדוֹ רַגְלָיו עַל הַר סִינַי, וְאֲשֶׁר בּוֹעֵר בִּקְרָבוֹ עֲדִיין נִיצוּץ שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, יִפְרִישׁ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת בְּנֵי בֵיתוֹ מֵאֲכִילַת "בֶּשֶׂר בַּהֲמָה" כִּזֶּה אֲשֶׁר כָּל כֶּשְׁרוֹתוֹ אֵינוֹ אֵלָא סִילוּף וְזִיּוּף, וְסַמִּיַּת עֵינָיִים וְאֲשֶׁר "בַּעֲלֵי הַמְכַשִּׁירִים בַּעֲצָמָם מוֹדִים עַל אֵי כֶּשְׁרוֹתֵהּ".

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הקדושים
שלום יודא גראס אבדק"ק האלמין יצ"ו
יום א' דסליחות תשע"ה

ספר זוהר הנשרות

קטעים מתוך דרשה לחנוכה ברדיו 2000 נר ד' דחנוכה

התוכן:

פרק א': מאמרים קצרים מזווית ק ועוד, על גודל העונש של הנכשל במאכלות אסורות.

פרק ב': כוחו של אהרן הכהן בהדלקת הנרות בבית המקדש.

פרק ג': הסיפור הנפלא מהמלחמה על כשרות השחיטה.

פרק ד': סיפורו של הטורי זהב שקיבל עליו להיות גולה שנה שלמה, ונעשה מנקר מומחה, והעמידו אותו בצינוק, ואחר כך נתקבל לאב"ד, וראש ישיבה דק"ק לבוב המעטירה (מתוך ספר נפש ישעיה דף ס"ג).

פרק ה': סיפורו של הטורי זהב שקיבל עליו להיות גולה שנה שלמה, ונעשה מנקר מומחה, והעמידו אותו בצינוק, ואחר כך נתקבל לאב"ד, וראש ישיבה דק"ק לבוב המעטירה (מתוך דרשה של המגיד הרב ישראל מאיר שושן שליט"א).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב בר יהודה 50 בת ים יצ"ו ארץ ישראל טל: 052-7651911
כסלו תשע"ג

ספר
רבי עקיבא אייגער
הספור הנזר
בעיר לאמזע

ספור נזר שארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער זכותו תגן עלינו ופסקו שהוא חשוב וחינו בכל הענינים הנזעם לבשרות, והדברים חשובים ואמזים מקטן ועד גדול לבחן זאת ולספר זאת לילדים הקטנים.

בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הגבאית עטל, לאחד שעות ארכות שהמתנה בתור, היא נכנסה לגאון ופרצה בבכי, - מה קרה לה? תשעה בנים יש לעטל הלומדים בישיבות, בלם ידועים בעלויים בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה נח, - שלדאבון הודיו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שורה אחת מהגמרא. משה נח בן חמש עשרה, אך בלהבין חתיבת גמרא הוא כמו ילד בן שלש.

יצא לאור על ידי מפעל הזהר העולמי
בת ים 0527-651911 אלול תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

ספר רבי עקיבא אייגער הספור הנורא בעיר לאמזע

הגה"ק רשכבה"ג רבי עקיבא אייגער זיע"א תולדותיהם של צדיקים

נולד לאביו הק' רבי משה גינז זצ"ל בשנת תקכ"ב באייזנשטט. בצעירותו למד אצל דודו רבי בנימין וולף אייגער זצ"ל רבה של לייפציג לאחר שקנה ממנו חכמה הביאו הנ"ל לשיבתו של רבי יצחק יוסף תאומים שהיה רבה של סלוצק וקרקוב. כבן י"ג חיבר חיבור על מס' חולין, בהיותו כבן ט"ו כבר אמר שיעורים לפני תלמידים מבוגרים הימנו.

לאחר הנישואין עבר לגור אצל חותנו מו"ה יצחק מרגלית שהעניק לו מרוב טובו ועושרו ואף קנה לו בית דירה גדול עם ספריה גדולה. שם ישב על התורה והעבודה מתוך נחת והרחבה, עד שאירעה בשנת תק"נ שריפה גדולה בעיר בשנת תק"נ וחותרו איבד את כל רכושו, אזי, נאלץ לקבל ע"ע את עול הרבנות בעיר מרקיש - פרידלאנד ושמנו התפרסם המהרה כפוסק הדור ורבים הריצו אליו את שאלותיהם מכל קצווי תבל.

בשנת תקע"ב לקח את הגאון הק' רבי משה סופר בעל החת"ס זיע"ע כחתן לבתו, והיה עמו בקשרים הדוקים וחזקים.

בשנת תקע"ד נקרא לשמש כרבה של פוזנא, שם הרחיב את ישיבתו הגדולה שממנה יצאו גדולי תורה רבים. לחם בתקיפות רבה כנגד הרפורמים והמשכילים למיניהם. אף הם ניסו לפעול נגדו אצל השלטונות שלא יאשרו לו את מעומדותו לרבנות בטענה שאינו יודע את שפת המדינה.

מעט מגדולתו וקדושתו של הגאון רבי עקיבא אייגער זצ"ל שעל אף שידע כל ספר ככתבו וכלשונו מראשון ועד אחרון, אם קנהו או קבלו במתנה, מ"מ היה כותב על דברי הגמ' או הראשונים "ולא זכיתי להבין דברי התוס' וה' יאיר עיני". כל לילה לפני שניתו היה מבקש מחילה וסליחה מאותם ספרים שלא למד בהם באותו היום, ובכה בדמעות שלישי, מרוב גדולתו וענוותנותו.

כאשר ביקר אצלו הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא, אמר לרבינו: אילו היה רבינו גודר את עצמו בד' אמות, ולא היה נותן לבוא אליו, היה הזה טובה גדולה לכל העולם, כי בתורתו הקדושה החזיק את כל העולם, וכאשר הפריעו אותו הזיק זה לכל העולם כולו.

בשנת תקצ"ח נתמנה לישב על כס הרבנות בקהילת פרעשבורג המעטירה על כסאו של הגר"מ חריף שנסתלק לב"ע, ישב על כסאו במשך י"א ימים ונתבקש לישיבה של מעלה ביי"ג תשרי תקצ"ח, זי"ע ועכי"א.

חיבוריו ה"ה: גליון הש"ס, דרוש וחידוש, שו"ת ר"ע אייגר, הגהות למשנה ולשו"ע, וש"ס ועוד הרבה.

מספר מנחת יהודה פרק ט' ענף א'

ספור נורא שארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער זכותו תגן עלינו ופסקו שהוא חשוב וחינוי בכל הענינים הנוגעים לכשרות, והדברים הטובים ואמורים מקטן ועד גדול לבחן זאת ולספר זאת לילדים הקטנים.

כל אפא מבקשת "וזכנו לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה חכמים ונבונים אוהבי ה' יראי אלוקים אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים וכי", וזה השאיפה שלהם ונביא עכשו ספור שמאכלות אסורות מטמטמים את הילדים שלא יוכלו להיות כן.

הקבלת פנים

הספור ארע בעיר לאמזע בראש חדש סיון בשנת תקצ"ו. כל העיר היתה בעת ההכנות לקראת החג, הרגישו את אוירת החג, הבתים היו ערוכים ומוכנים, מפות לבנות המשמשות בדרך כלל בעת הסדר כיסו את השלחנות, וצפיות חגיגיות כיסו את המטות.

אבל כל מי שהתבונן בתוך הבתים ראה שהם רקים מאדם, כאלו התושבים ברחו מן המקום בשל ארוע זה או אחר.

מה קרה?

העיר כלה אנשים נשים וטף יצאו לקבל את פניו של גאון הדור רבי עקיבא איגער, שהגיע למקום לבקור קצר.

אחד הכתבים הידועים שנכח במקום, העלה את הארוע מעל גבי הכתב וכך כתב:

"מאות מאות של תושבים יצאו לדרך בכניסה אל העיר שם המתינו, צפו ונכו לקבל את פניו של הגאון, מרחוק מתקרבת עגלה המובלת על ידי ארבעה סוסים, בעגלה יושב אדם רזה שהיה לבוש בכגד משי וחוש בכובע מיוחד על ראשו, על פניו נתן היה לראות את עדינותו ואת צורתו המיוחדת שבאה להשרות אוירת הנהגה כזו לה זוכים כאלו שקמו על מנת להיות מנהיגי הדור, תחושה זו היתה של מאות האנשים שהתקרבו למקום, כלם התכופפו לראותו, ובאמצע קם אדם והכריז בקול "ברוך הבא!" וכלם השיבו אחריו".

פאמור, כלם הגיעו, כל תושבי העיר, העסקנים וראשי הצבור, כלם התאספו בככר הגדול של העיר. בני התורה סגרו את גמרותיהם, הסוחרים סגרו את בתי העסק, הנשים השאירו את עבודתם במטבח ובאו ביחד עם ילדיהן בידיהן, כלם באו לחלק כבוד לרבן של ישראל.

גלי דמעות של שמחה וחדוה נשפכו בעת הופעתו של הגאון והושטת ידיו לקטן ולגדול, שורות ארפות של הנשים שעברו בפניו עם ילדיהן ובקשו שהגאון יניח ידיו על ראש ילדיהן ויברכם, ונתן היה לראות איך הגאון אומר בשפתיו "יסף ה' עליכם, עליכם ועל בניכם".

תושבי העיר רבו בינם לבין עצמם, בידי מי תפול הזכיה שהגאון יתאכסן בביתו, לכן החלט להפיל גורל בענין, אך עוד בטרם הספיקו לעשות זאת נודע כי הגאון בעצמו כבר קבע את משכנו אצל אחד מבני משפחתו המתגורר בעיר.

מיהו אותו קרוב שזכה לכך שהגאון יתאכסן בביתו - ואז נסו ראשי הקהל להשיג מפיו של הרב פרטים בענין, תחלה נסה האורח להתחמק מלהשיב, אף כשהללו לא הרפו הוא אמר להם את שמו של אותו יהודי שהיה ידוע כעני וישב בצד המערבי של בית הכנסת.

כשראשי הקהל שמעו את השם הם עקמו את האף ואמרו, מה הפרוש! רב גדול כזה המגיע לבקור הסטורי בעיר לאמזע יתאכסן אצל יהודי פשוט שכזה, מה יאמרו על כך טובי העיר, ואנו, איך נשמר על כבוד התורה?

אבל הגאון רבי עקיבא איגר עמד על דעתו, ובקש ממלויו שיוכילו אותו הישר לביתו של הקרוב. ראשי הקהל נסו שוב להניאו, הם נסו להסביר לו שבית קרובו קטן ביותר שכמעט מתמוטט, ובזיון גדול יהיה לעיר לאמזע ממעשה כזה, הם הבטיחו לו שיושיבו את הקרוב לו בראש השלחן וכבדו אותו בכבוד הכי גדול.

*

הלמדנים ושבעה טובי העיר מנסים אף הם את כחם, ומנסים לשכנע את הגאון בדרך הפלפול כשהם טוענים בפניו, שאפילו במצות השבת אבדה שהוא מצוה דאורייתא תלמיד חכם פטור מכך ואין זה לפי כבודו, אם כן איך יכול הקרוב לבזות את עצמו ואת כל העיר?

כששמע ר' עקיבא איגר את ההערה התלמודית נהיו פניו רציניות כאלו הוא ישב וכתב חדושי תורה, אף הוא השיב מיד במקום, שדוקא באותו אזור ידידי, ישנה ראיה הפוכה. בהשבת אבדה כתוב "והתעלמת" (דברים כ"ב) דורשים חז"ל מכך שלעתים מתר להתעלם כאשר מדבר בזקן ואין זה לפי כבודו, אף בכל הקשור לקרוב קרובים כתבו "ומבשרך לא תתעלם" (ישעיהו נ"ח) - מהקרוב שלך לא תתעלם, ומכך אין כל התר אפילו לא לזקן ואין לפי כבודו, וחיבים לכבד קרוב בכל מה שאפשר..."

הערה זו של הגאון השתיק את כלם ור' עקיבא איגר הלך מיד לביתו של קרובו שם הוא התאכסן בכל הזמן ששהה בלאמזע.

מאותו היום בו הגיע רבי עקיבא איגער ללאמזע לא הפסיקו לזרם אנשים לבית הקטן שברחובות האפלים של העיר, שם התגורר קרובו של הרב, הרבה מאד יהודים גם מהמקומות הסמוכים ללאמזע הגיעו לראות את האורח, הבית שעמד כמעט לפול היה מלא באנשים מכל גוני הקשת המקומית, ביניהם למדנים שהגיעו עם קשיות והניות של אבני ורבא להקשות על רבי עקיבא

איגער, אחרים באו ובקשו לראות את תפלתו של רבי עקיבא איגער, אחרים באו לשמוע מלה טובה ממנו, אחרים רצו לראות איך אוכל את הסעודה, הלא כל צעד שלו היה מלא בתורה, הגיעו כל סוגי האנשים המבקשים ברכות או סתם לשוחח עם הרב, הרבה שטחו את מר לבם בענייני פרנסה, שלום בית, נחת מהילדים וכדומה.

הבקשה של עטל הגבאית

בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הגבאית עטל, לאחר שעות ארוכות שהמתינה בתור, היא נכנסה לגאון ופרצה בככי, עטל הגבאית שתמיד מלאה חיים ושמחה ושכל נשמתה היא רודפת אחר כל מצוה המזדמנת לה - מה קרה לה?

תשעה בנים יש לעטל הלומדים בישיבות, כלם ידועים כעלויים בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה נח, - שלדאבון הוריו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שורה אחת מהגמרא. בגלל ענין זה כבר היתה עטל אצל הרבה גדולים וצדיקים, היא נסתה הרבה סוגי סגולות אך שום דבר לא עזר, בזמן שר' עקיבא איגער הגיע לעיר היה כבר משה נח בן חמש עשרה, אך בלהבין חתיכת גמרא הוא היה כמו ילד בן שלש.

הדבר היה מאד תמוה, מאחר ובענייני העולם, ובמיחד בכל הקשור לחשבונות ולמודים אחרים הוא היה טוב בהרבה מאחיו, הוא תפס במהירות וללא כל מאמץ, אך כשהגיעו הדברים לגמרא הכל היה אצלו הפוך.

הגאון רבי עקיבא איגער הבין ללבה של האמא השבורה שמאד חשוב לה ענין למוד התורה של בנה, ואמר לה: "גדולי הפוסקים כותבים (ש"ך י"ד) שחייבים להיות זהירים שאפילו ילד לא יטעם ממאכלות אסורות, כי זה נוגע לנשמה, וכשהוא גדל הוא מקבל על ידי כך טבעים לא טובים בראשו וראשו סתום בכל הקשור לתורה..."

מה, מה? - שאלה עטל בהיסטריה - האם בני כשהיה ילד אכל מאכל אסור?! חס ושלום, רבי דבר כזה לא קרה מעולם וזה לא יתכן! "

"מהספור שלך - השיב הגאון ברגיעה - נראה לי שבעת שהיה ילד הוא אכל מאכל אסור, ורק זו יכולה להיות הסבה מדוע אינו מבין גמרא..."

עטל שהיה חדור בה אמונת חכמים נרגעה ושאלה:

אם בן מהי העצה לכך רבי?

”להתיגע בלמוד התורה בדחקות, ולעמל הרבה” - הגאון חזר על כך כמה פעמים ובכך הסתיימה השיחה. ומיד נכנס אחריה הבא בתור. עטל הגיעה לביתה וספרה לבעלה ר' הירש לייב מה שאמר לה רבי עקיבא איגער בענין משה נח'ן.

”איך זה מתאים לך אשה צדקנית - שואל ר' הירש לייב כשכלו עוקץ ומרירות - שלא להיות זהירה בדבר פנה ובננו יאכל ויכניס לפה אכל אסור?!”.
 “האם כך אני נראית בעיניך? שאני כל כך מושחתת? - מתרעמת עטל בטון גבוה - מי עוד יודע כמוך כמה מסירות נפש יש לי בענינים אלה?, עוד אף פעם לא נכנס לביתנו חלב שאני בעצמי לא עמדת בעת החליבה; הילדים עוד אף פעם לא טעמו לחם מן הרחוב רק מה שאני בעצמי אפיתי, פרות או ירקות שיש עליהם תולעים עוד אף פעם לא נכנסו לפה, ובשר הלא אתה בעצמך יודע שאתה כמורה הוראה אף פעם לא הכנסת הביתה רק ממה שאתה עצמך היית בעת השחיטה ובעת הבדיקה, אם כן איך אתה יכול לזרק עלי אשמה כזו כאלו לא הייתי זהירה כשאתה בעצמך יכול להעיד על כך את ההפך?!”

לאחר כמה דקות של רגיעה נרגעה עטל ולאחר הרהור נוסף בדבריו של הגאון היא אמרה לבעלה: “אולי הבן שלנו משה נח אכל בעת היותו ילד איזה מאכל אסור אצל שכן או חבר או באיזו שמחה?”.

”זה נשמע לכאורה - משיב ר' הירש לייב - צריכים פשוט מאד לחקור”.
 ושניהם החליטו לחקור היטב את משה נח היכן הוא אכל מבלי שהם ראו וידעו על כך.

כשמשה נח חזר בערב לביתו מהישיבה חיכו אליו ההורים ללא סבלנות. ר' הירש לייב קרא לו וקרבו והחל להתענין בלמודיו בישיבה, מה הוא למד ותוך כדי דבור הוא שאל אותו האם הוא אכל אי פעם אצל אנשים מחוץ לבית, אבל משה נח טוען כי הוא תמיד נשמע לצווי האם ולא אכל משום אוכל ללא רשות אמו וכפי שזוכר מעולם לא אכל אצל זרים חוץ ממה שהאמא בעצמה הכינה לו.

אבל ר' הירש לייב אינו מרפה, הוא בטוח בדבריו של רבי עקיבא איגער, ולוחץ על משה נח שיפעיל את הזכרון שלו ויזכר אולי בכל זאת הכניס לפיו אכל מחוץ לבית, אפילו אם זה קרא לפני הרבה שנים.

”אבא נזכרתי במשהו - אומר משה נח לאחר שעשה מאמץ בזכרונו - הנה זה בעת שהייתי בן חמש באחד מימי החנכה כשחזרתי ביחד עם חבר מהחדר,

עברנו ליד בית המלון של העיר שם נערכה חתנה, יצא אלינו אחד מהמחתנים והכניס אותנו פנימה וכבד אותנו בצלחת מרק וחתרכת עוף הייתי אז כל כך רעב ששכחתי כלל מצווי האם..."

*

ר' הירש לייב כבר יודע עתה כי בנו אכל בעת צעירותו סעודה אצל זרים, אבל ביחד עם זאת התמיהה שלו הלכה וגברה מאחר והלא ידוע כי בית המלון שיך ליהודי ירא שמים ותלמיד חכם ששמו ר' אליעזר טרונוק, שוחט העופות מהעיר, גם ידוע כחסיד ובעל מעשים טובים, אם כן איך זה יכול להיות שדוקא בעת אותה סעודה שהילד היה שם אכלו אכל טרף רחמנא ליצלן?

ר' הירש לייב מחליט לפנות קדם כל לבעל בית המלון ר' אליעזר אולי הוא עוד זוכר את אותן המאכלים שהגישו אז בחתנה.

למחרת מיד אחרי תפילת שחרית היה כבר ר' הירש ליב אצל ר' אליעזר בבית המלון.

"אולי אתה זוכר, ר' אליעזר - שואל ר' הירש לייב - את ארוחת החתנה שנערכה אצלך בתקופת חנכה לפני עשר שנים?"

"מה אתה מדבר, ר' הירש לייב? - פותח עליו ר' אליעזר זוג עינים כבדות - כמעט פעמים בשבוע שנערכות כאן חתנות גדולות איך אני יכול לזכר בדיוק את אותה חתנה שנערכה לפני עשר שנים?"

אבל ר' הירש לייב מתחנן אליו ממש בתחנונים שהוא בכל זאת ינסה להזכר - והוסיף - הדבר נוגע לי ממש לחיי, אז תפס ר' אליעזר את ר' הירש לייב וירד עמו למרתף שם ליד מגורת לילה הוא מנסה לחפש בספרי החשבונות, עד שמצא כתוב באתו פנקס כדלהלן:

"ביום השני של חנכה כ"ו כסלו בשנת תקפ"ו נערכה חתנת ר' יקותיאל הלפערט (בזווג שני) הוא שלם מראש את כל ההוצאות".

ר' הירש לייב ראה שעקשנות משתלמת, הוא כבר יודע של מי היתה החתנה הוא רק צריך לעבור אל יקותיאל המתגורר ברחוב הסמוך ולבדק אצלו מה קרה אז עם העופות ששחטו באתה חתנה על ידי השוחט.

אותו יקותיאל היה מן היהודים המאד פשוטים של לאמזע, הוא היה מאד מגשם, עבודתו היה לתקן ארוות סוסים, וכשראה את ר' הירש ליב המורה הוראה נכנס לביתו, קבל אותו בחיוך רחב שנראה היטב על פניו החיורים.

מה עושה המורה צדק במקומי? - שואל הוא את האורח מבלי לאמר שלום, קולו נשמע בדיוק כמו קולות ארוות הסוסים.

ר' הירש ליב בקש ממנו שיספר לו בענין חתנתו בזוג שני שנערכה לפני עשר שנים.

את יקותיאל כלל לא מענין מדוע אותו "חצי רב" - כפי שכנה את ר' הירש ליב - מעונין לדעת מה קרה בחתונתו לפני עשר שנים, הוא אינו נמנה על אותם האנשים שדברים מן הסוג הזה מענין אותם ונמצא עדין בזכרונם, עבורו מספיקה העבדה היבשה שאחד מ"בני העיר" עומד ומדבר אתו ומתענין במהלך חייו, האם עוד יש משהו שחשוב וגדול יותר? לכן מוכן היה למסר לר' הירש ליב את כל מה שנוגע. הוא מספר לר' הירש ליב שלפני שלשים שנה הוא התגרש מאשתו הראשונה רחל שהיתה מהעיר ראוונע ולאחר שישב לבד במשך עשרים שנה החליט להתחתן עם אשתו השניה תהה.

מבלי שתבע ממנו ומבלי שנאלץ היה לדחף אותו לכך ממשיך יקותיאל לספר נקודות מענינות מאותה חתנה שהוא ארגן, מי היה הרב מסדר הקדושין ומי היה השוחט של העופות לאותה חתנה. לר' הירש ליב זה היה כבר מספיק, הוא נפרד ממנו כשהוא מאחל לו אריכות ימים ושלום בית ומשם הוא פנה מיד לביתו של השוחט.

מיד כשנכנס ר' הירש ליב לביתו של השוחט נתן לו שלום ושאל אותו? האם אתה עדין זוכר איך הלכה אז השחיטה בעת ששחטת את העופות לחתונתו של יקותיאל הלפערט לפני עשר שנים?"

אותו שוחט זקן שכבר יצא לפנסיה מעסק השחיטה בשל גילו המתקדם, מיד נהיה חור והחל לגמגם:

אותה חתנה של יקותיאל שם נכשלתי בשחיטת העופות, כמה תעניות כבר התעניתי ועתה אתה בא שוב להזכיר לי את עוונתי?...

האם השחיטה לא היתה כשרה חס ושלום? - שואל ורועד ר' הירש לייב.

"לא, לא", מרגיע אותו השוחט - השחיטה היתה בתכלית הכשרות, אך צרה אחרת היתה כאן". והוא השתתק.

"מה עוד יכול להיות?" ממשיך ר' הירש לייב, מה יכול לענין אותך מה שארע לפני עשר שנים - מנסה השוחט הזקן להתחמק ממנו.

כאן שפך ר' הירש ליב את כל לבו בפני השוחט הוא מספר לו את כל אשר ארע לבנו משה נח ומה אמר על כך רבי עקיבא איגער, הוא אינו יכול למצוא מנוח עד שימצא מה היה הגורם לכך בכדי שיוכל להזהיר אחרים על כך. השוחט התרשם מאד מדבריו של ר' הירש לייב והיה מלא התפעלות מראיתו הרחוקה והעמקה של הגאון רבי עקיבא איגער.

"זה קרה לפני שלושים שנה - החל השוחט לספר בקול נמוך - יקותיאל הלפערט גרש את אשתו מהעיר ראונוע, מי סדר את הגט בבית דין המקומי איני יודע, אך לאחר כמה שבועות היו שמועות כי הגט אינו כשר לכן אשתו הראשונה של יקותיאל היא עדין אשת איש, כמה שנים לאחר מכן עוד הכל דברו כי היא עדין אשת איש ובסופו של דבר הענין נשכח.

לפני עשר שנים ושלשה חדשים התחתן שוב יקותיאל, הרב מסדר הקדושין לא ידע ולא היתה לו כל משג מענין אותו הגט הפסול שנערך עשרים שנה קודם לכן וגם אני כלל לא ידעתי מפל זה. וכאן הוא סטה מהנושא ושוב חזר לענין העופות ואמר אוי לאותם הידים שישרפו בגיהנם ששחטו את העופות לאותה חתנה!...

בערך שבועים לאחר אותה חתנה - ממשיך הזקן בספורו - פגשתי ברחוב ידיד מזקני חסידי חב"ד שנתן לי מוסר וטען "הלמאי"? האם כל כך ירדת מן הדרך, האם בשביל כסף הכל מתר? האם אינך יודע שרבנו הקדוש והטהור רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא והשלחן ערוך עמד בראש אלו שאסרו אז את הגט של יקותיאל לאשתו הראשונה? אם כן איך הלכת ושחטת עופות לאותה חתנה של אדם העושה עברה? המתחתן עם אשה שניה בזמן שעדין הוא נשוי לאשתו הראשונה!?

כששמעתי זאת מיד במקום נפלתי מתעלף, ידידי החיה אותי ולאחר שהוכחתי לו שאני כלל לא ידעתי מפל זאת הוא הוציא מכיסו את מכתבו של "בעל התניא" זי"ע שבו הוא פותב בצער רב נגד אותו גט של יקותיאל, והראה לי זאת.

אוי לי - מסים אותו זקן את דבריו - שנכשלתי ללא ידעתי בדבר כל כך חמור! אוי לאותם הידים ששחטו את אותן העופות לחתנה שכזו...

מכתבו של בעל התניא

במציאות כבר ידע ר' הירש לייב את כל אשר היה צריך לדעת, אבל הוא רצה גם לראות את מכתבו של בעל התניא, לכן בקש זאת מהשוחט, אבל השוחט

לא רצה, רק בהזכרת המכתב עבר עליו צמרמורת בכל הגוף, אבל ר' הירש לייב טען והסביר כמה זה נחונץ עד שהשוחט אמר לו היכן גר אותו חסיד חב"ד ביצר סמוך במרחק של עשרים מיל מלאמזע.

ר' הירש לייב שראה עד כמה התקימו דבריו של רבי עקיבא איגער, לא חשש יותר מכל מכשול ויצא לרחוב ומיד חזר עם סוס ועגלה שעצר ליד ביתו של השוחט, ור' הירש לייב והשוחט נכנסו לעגלה ובעל העגלה החל להריץ את הסוסים.

חמש שעות ערכה הנסיעה ובכל הזמן ירד מבול של גשם ללא הפסקה.

בשעה מאחרת בלילה הם הגיעו לביתו של אותו חסיד חב"ד, ולאחר נקישה קלה על הדלת קדמה את פניהם הדרת פנים של יהודי הקם מן הגמרא לפתח את הדלת, היהודי שעוד זכה בימי צעירותו לשמש את הקדושים וצדיקים רבי מנחם מענדל מוויטעבסק ו"בעל התניא" קבל את האורחים בשמחה, נתן להם שלום וכבד אותם בשתייה חמה ועוגות.

האורחים קצת התחממו בביתו מן הקר העז ששרר בחוץ, השוחט מלאמזע דרש בשלומו של ידידו ושאל מה עושים הוא ובני משפחתו, ואז ספר לו מדוע הם הגיעו אליו בשעה כל כך מאחרת בערב, הוא הציג בפניו את מלוהו וספר לו שהולך לו בחיים לראות את מכתבו של הרב בעל התניא בענין הגט של יקותיאל אלפערט לאשתו הראשונה רחל, וביתד עם זאת ספר לו את מה שארע עם הגאון רבי עקיבא איגער ומה שאמר בענין בנו.

בעל הבית הוציא ביראת הכבוד את המגרה והוציא את המכתב ושלשטם קראו את הכתוב בו כדלהלן:

הזדעזעתי לשמוע מהמעשה האסור שקרה אצל יהודים, שבמקום קרוב אליכם ארע, על גט שהוא פסול מן התורה (מה שכתבו בגט את שמה של האשה רחל), וזאת למרות ששמה מהעיר ווינגל הוא רחל אבל כולם קראו לה בשם ראשע א.ו. לכן מטלת עליה החובה למנוע מהמגרש לה להתחתן עם אשה אחרת, ושתגזרו גזרה גדולה על השוחטים שהם חס ושלום לא ישחטו בהמה או עופות לחתנה, ואם ח"ו יעשו זאת תהיה שחיטתם נבלה" (שו"ת בעל התניא יו"ד).

שניהם, ר' הירש לייב והשוחט הזקן פרצו בבכי והדמעות זרמו והרטיבו את הניר שהצהיב, עליו היה כתוב מכתבו של הגאון והצדיק שהיה דומה למלאך ה' צבאות בעל התניא והשולחן ערוך.

עוד באותו לילה חזר ר' הירש לייב ללאמזע, והשוחרט הזקן נשאר ללון בבית ידידו בעיר, ר' הירש לייב בקשי הספיק להתפלל במנין הותיקין עם נץ החמה במקום שהתפלל מדי יום ביומו, ובתפלת שמונה עשרה הוא שפך את לבו לפני השי"ת שהוא יחן אותו בעצה הנכונה היכן לשלח את בנו משה נח ללמד תורה בדחקות למלאות את הוראותיו של רבי עקיבא איגער כפי שהציע לרעיתו הצדקנית עטל: "שמשה נח שלכם ילמד תורה בדחקות, השי"ת יפתח לו את לבו בתורה".

כשר' הירש לייב הגיע בתפלתו לברכה של "ולירושלים עירך", הלשון נתפסה לו "ולירושלים" ... "עירך" ... הוא נשאר רגע לעמוד באותן המלים, ונפל לו באותו רגע רעיון, אולי רצו להראות לו מן השמים בקשתי התקבלה? - הוא עמד וחשב - הלא הרבה מאד הצטערתי בענין התורה בדחקות שהיהודים לומדים וחיים בעיר הקדש, הלא שם ליד שער השמים הוא המקום המתאים ביותר לבנו משה נח שתהיה לו הרפואה, ואנו עוד בעזרת ה' נזכה לראות נחת גם ממנו, האם באמת התקבלה תפילתי במקום? אי הכי הלואי, רבונו של עולם!

הוה גולה למקום תורה - תלך לגלות למקום תורה

עוד באותו בקר דבר ר' הירש לייב עם בנו משה נח בארבע עינים: "אני יודע בני שאתה עוסק קצת בתורה, אבל לדאבוני לא ראית עד כה ברכה בלמודך, אמר הצדקנית שאלה עצה אצל אחד מגדולי ישראל והוא אמר לה, שאתה יכול להציל את עצמך רק אם תסע למקום שתאלץ ללמד תורה בדחקות".

ר' הירש לייב נשאר לשבת בשקט, האב והבן מביטים אחד לעיניו של השני בעינים חודרות, ושוב ממשיר רבי הירש לייב בקול חנוק מדמעות: "אמנם ילדי היקר קשה מאד לעזוב את בית ההורים בגיל רך, ולנדוד לארץ ישראל אשר הועידו לך מן השמים, וקשה הדבר שבעתים להוריך האוהבים אותך בכל לב, אך דע לך בני כי רק שם תגיע לתכלית האמתית אשר למענה נוצר האדם, רק שם תמצא רפואה למכתך ובעזר ה' תגדל בתורה לאחד מגדולי ישראל".

משה נח פרץ בבכי מר, בסך הכל הוא בן חמש עשרה בלבד, וכבר הוא מכרח להפרד מהוריו היקרים, מאחיו הנפלאים ומאחיותיו המסורות, אך הוא יודע כי להשאר עם הארץ מן התורה עוד גרוע יותר מכל אלה, ובאהבה הוא מקבל עליו את הגלות למקום תורה.

בימים ההם נתארגנה בליטה, קבוצה של תלמידי חכמים ובעלי בתים חשובים לעליה לארץ ישראל, רבי הירש לייב נזדרז והתיידד עם אחד הנוסעים, ספר לפניו את כל עניינו, מסר בידו את בנו ובקש ממנו לשים עין עליו עד שימצא לו חבר מתאים כדי ללמד תורה.

עברו ימים אחדים, זמן הנסיעה הגיע, רבי הירש לייב ואשתו עטל, האחים והאחיות, כולם, יצאו אל החוף כדי ללוות את משה נח, שעה ארוכה ארכה הפרידה המרגשת, האב נשך בשפתיו, האם העתירה נשיקות וברכות, האחים והאחיות נופפו בשלום, עד שהספינה עם שלושים היהודים העולים יצאה לדרך.

אחרי שלשה חדשים של נענועים על פני גלי הים התיכון הגיעה הספינה בשלום ליפו, ואחרי שלשת ימים של מנוחה באכסניא נזדמנה להם שירא העולה לירושלים, העולים ארזו את סליהם וארגזיהם, וביניהם גם משה נח צעיר העולים אשר נוסף על ארגזו שעלה על מדתו, גם החזיק בידו אגרת אשר אביו ציווהו לשמרה מכל משמר ולבלתי להוציאה מידו, עד שימסרנה בירושלים לפתחת המצויינת על גבה.

אגרת זו מרבי הירש לייב, היתה מופנית לאחד ממכיריו הגאון החסיד רבי יעקב קאפיל שפירא (אביו של הצדיק הירושלמי הידוע רבי צבי מיכל) ובה היתה כתוב בשורות משורטטות וישרות:

למעלת כבוד הרב הקר הגאון הצדיק רבי יעקב קאפיל שליט"א.

אחרי קדה לכבוד התורה וברכת שלום לו ולמשפחתו הנכבדה יחיו, אודיע לו בזה בהמשך למכתבי הקודם כי בסיעתא דשמיא עלה בידי להוציא את הדבר לפועל, ובני משה נח נ"י המוכ"ז עולה לירושלים בכונה טהורה, ובמסרה למסר עצמו כדי ללמד תורה מתוך הדחק, הנני מבקש ממך ידידי יקירי בפעם נוספת ובמשנה בקשה שמור עליו כבבת עין שלא יבטל ח"ו מן התורה אפילו שעה קלה, ובזה הנני מוסר בידו את נשמת ילדי לפקדון שמירה מעלה בכל הענינים, מפתך בלבד יאכל, ומשקה ביתך בלבד ישתה, ועל שלחנך יסב. חנכהו ללמד וליגע בתורה מתוך התמדה, והרחיקהו מכל מותרות ותענוגים.

כפי אשר כתבתי לך, מצאתי גם בגולה המון יגיעת התורה, אף תורה מתוך הדחק לא מצאתי אלא בירושלים ת"ו, ומשום כך הנני שולחו לך, עשה

עמו כפי הבטחתך במכתבך האחרון שתשכיל לשים את חלקו בין היושבים סמוך לשער השמים, והקב"ה ברב רחמיו ישלח עזרו מקדש ויפתח לבו בתורתו כי זה חלקי מכל עמלי.

מוקירו ומכבדו, ידיד אביו הגה"צ רבי וועלוויל מטיקטין זצ"ל

הירש לייב פארבער

בין לאמזע וירושלים

עם מראה של עולם חדש, עולם אחר לגמרי נקלע משה נח בכואו לירושלים, רק ימים אחדים בלבד הוא נמצא בביתו של רבי יעקב קאפיל, וראשו כבר הספיק לקלט רשומים שונים ששינו את כל מהותו, גם בית אביו בלאמזע הי' רחוק ממוותרות, וההוצאות היום יומיות התנהלו בצמצום, כל פרוטה היתה מחשבת ולפי הצורך החיוני בלבד, ובכל זאת אחרת היתה התנהגות ביתו של רבי יעקב קאפיל, וכרחוק מזרח ממערב היתה השגת חיי העולם הזה מהכא להתם.

אצל הוריו בלאמזע היו שלשה חדרים גדולים, כותלי הבית מסויידים ומכוירים בגונים, ארונות עץ עם דלתות מגולפות, בחדר האוכל שלחן גדול ולו כסאות מצבע אחד, כלי הבית מחרסינה מוכחלת או ברזל מלטש, לבושם של בני הבית הי' אמנם צנוע אך גם נאה ובודאי שכל טלאי לא נראה עליהם, טלאים על גבי המנעלים לא ידעו שם בכלל מה הן, והאוכל גם הוא בשפע כדי שביעה, ובכל זאת לא נמנה רבי הירש לייב אף פעם בין עשירי לאמזע, אדרבא אלמלא מעמדו הצבורי אולי וגם היו מונין אותו בין העניים. אלא שכה ובאותו מעמד חיו אז את חייהם גם יהודי לאמזע מן המעמד הבינוני שנהלו את ביתם רק ב"הצטרפות המכרחת".

ואלו מעונו של רבי יעקב קאפיל בירושלים מכיל חדר וחצי בלבד, חלונות הבית גובלים בקומתם עם הרחוב הסמוך, הכתלים קלופים מן הסיד שנעשה עם בנין הדירה. ורהיטי הבית גם להם צורה שונה, השלחן הארוך היחידי בבית נעשה מצירופי קורות וקרשים מתוצרת עצמית, ולו כמה שרידי כסאות שעוד הוענקו לחתנה לפני שלושים שנה, בגדי בני הבית לא הי' להם מקום קבוע בארון מיוחד, אלא נחלו על מסמרים שנקבעו בקיר הצפוני. ומעליהם אצטבא כבדה שמדי ערב נדלקת עליו מגורת נפט שמפיצה אור חיזור על פני החדר ומביאה עמה תאבון לשקידת התורה.

בנושא הלבוש, בטויים אחרים לגמרי נשמעים כאן: כמה חדשים לפני הבר מצוה של אחד הילדים בבית, וכבר מדברים בכבוד ראש אולי יולד איזה אפשרות לקנות לנער נעלים חדשות ליום חגו, כי על פן בכל ימות השנה קשה הי' לספור את מנין הטלאים שעל בגדיהם ומנעליהם של בני הבית.

ענין המזון ותפריטי המאכלים אינם משחקים כאן תפקיד בכלל, ובכל זאת שוחחו לפעמים ראשי המשפחה רבי יעקב קאפיל וזוגתו גם על דבר גס זה, הנה למשל שומע פעם משה שלנו את האשה מכרזת ביום ראשון: "ילדי היקרים השבוע הבא עלינו לטובה אין לנו באפשרות לקנות חלב, הסתפקו נא במים ומעט יין ממעשי ידיו של אבא, והקב"ה יאמץ את גופכם בתורה". ביום שלישי בשבת הוא שומע שוב עת עקרת הבית כשהיא מבקשת במענה רך לאחד מילדיה: "יקירי אתמול אכלת אתה את מחצית הביצה, היום תן אותה לאחידך" ... ואילו רבי יעקב קאפיל עצמו שוקל בכל יום מנת לחם - כזית בדיוק כדי שיוכל לברך ברפת המזון אחר סעודתו היומית והיחידה.

בתחלה נדהם משה נח מדרך חיים זו, ראשו הי' עליו סתרחר ממראה עיניו, בטוח הי' בעצמו כי יתמוטט ויכרח לחזור לבית אביו, אך עד מהרה נוכח כי ילדי הבית בריאים ושלמים בגופם, עוד יותר ממנו ומאחיו שלא עבר עליהם יום ללא מנת בשר ותבשיל, הנער השפיל לדעת שגם החיים הרוחניים, מנוחת הנפש והרצון, קובעים לבריאות הגוף.

"הלא פניהם של ילדי הבית מאירים בכמה וכמה יותר מילדי לאמזע השבועים" - הי' משה נח סח לעצמו, מהיכן עיניהם של יהודי ירושלים כה קורנות, מהיכן לוקחים ילדיהם את הפחות להתמדת התורה כל היום ובחלק מן הלילה - היתה המחשבה מנקרת במוחו של הנער, האם מתוך הסעודות המצמצמות של פרוסות לחם קבר טבולות בשמן ומרוחות במיץ שום או שאר ירקות, מהיכן פניהם האצילים והרגועים בשבת ויום טוב האם מתוך מלבושיהם המטלאים, ומאין בכלל ומתוך מה נובע חיובם המאשר של ילדי ירושלים בשעה שחוזרים לפני אביהם בנגון החדר על קשיותיו של המהרש"א או פרושיו של הפני יושע ששמעו מרבים.

קמעא קמעא נדלקה גם נשמתו של משה נח בשלהבת הקדש הירושלמי, וכל פליאותיו ותמיהותיו נעלמו מעצמם.

ירושלים עיר הנביאים, מושב המלכים, מדור התנאים, אותן הפיר מן התנ"ך ומן הגמרא, אשר איריה נשמה, ומהותה קדושה, כבשה את לבו בסערה.

ברבי יעקב קאפיל, אותו הועיד לו אביו לרב ומחנך, הוא רואה את מצילו, חמש עשרה שעות ביום הוא שוקד בעמלה של תורה, והוא מרגיש בעצמו שגם לו מספקות אותן פרוסות טבולות בשמן, כח ועצמה רבה, גופו ונפשו בריאים כאולם, וכל פלו מאשר, והנה גם הוא מוצא את עצמו עולה בהר התורה קולט ומבין כל דבר חדוש, זכרוננו אינו מאבד טפה תפיסתו חדה, ועולה על כל בני גילו.

שלוש שנים הוא כבר לומד שעור עיון עם רבו ומטיבו רבי יעקב קאפיל, שלוש שעות ומחצה בכל יום הוא יושב סמוך לו בבית המדרש "מנחם ציון" ועוסק בתורה עד שהבדל הגיל בינו לבין רבי יעקב קאפיל כמעט ופורח מתוך פלפולים סברות וחדושים. משה נח נעשה לבריה חדשה, כל מאויו הוא להמשיך בדרך זו, אך באחד הימים מרמז לו רבי יעקב קאפיל שהגיע פרקו, חז"ל קבעו "בן שמונה עשרה לחפה", ובירושלים של הימים ההם לא היו זזים מקביעה זו.

אבן יקרה בעיר הקדש

משה נח מבין את הרמז, אך האם מוטל עליו דבר מה בנוגע לכך, האם הוא מסגל לעשותו בעצמו, רבי יעקב קאפיל קורא את מחשבותיו של הבחור, והוא מיעצו לילך ולהבחין אצל רב העיר הגאון רבי שמואל סאלאנט.

שבוע לאחר מכן מעמד מש נח לבחינה, כבר ירדה מן הפרק הדאגה לשדוף הגון. רבה של ירושלים רבי שמואל סאלאנט שנדהם לנוכח בקיאותו וחריונותו של הבחור מלאמזע, הי' שדכן עבורו, וימים אחדים בלבד לאחר בחינה זו נעשה משה נח חתן עם בתו של הצדיק מנקה הדעת שבעיר, רבי יוסף קאוונער.

באגרת וברכת מזל-טוב שהריץ החתן לאביו ואמו בלאמזע, כתב בין השאר:

אבי מורי ואמי מורתי היקרים יחיו.

רק עתה הנני משיג מה שעשיתם למעני אז כאשר גזרתם עלי להפרד מכם מאחי ומאחיותי, כי הרי רק תורה זו שלמדתי בדחקות היא שעמדה לי, והי שתעמד לי כל ימי חיי בירושלים אשר איוותי למושב לי וזוגתי תחי' בעז"ה, היו דשנים ורעננים כל הימים, ומלא חפנים נחת ממני ומכל צאצאיכם בכל עתים וזמנים. הכותב מתוך יראה ואהבה - משה נח

וכאשר באותה שנה יצא רבי שמואל סאלאנט לגולה לטובת מוסדות התורה
בירושלים, וביקר בלאמזע, נכנס גם לבקור מיחד לבית הוריו של משה נח הלא
הם רבי הירש לייב וזוגתו עטל, ובשרם בשורה טובה:

“אבן יקרה רכוש עצום יש לכם בעיר הקדש”

עד כאן המעשה.

צפה בהרב הצה"ק מרן עובדיה יוסף זיע"א שאומר: לאחר שחיטת 10 עופות- הסכין נפגם! וזה דבר חמור מאד, מכשול גדול

... דברי הרב עובדיה יוסף זצ"ל בסרטון:

שחיטה זה דבר חמור מאד.

יש ללמוד הלכות שחיטה,

יש לשים לב שלא תהיה פגימה דקה מן הדקה, צריך סכין חד וחלק

ואם יש פגימה דקה מן הדקה העוף הזה נבלה, כלומר לא טריפה! יותר גרוע!

זה נבלה!!

לכן צריך ששוחטים ישחטו לאט לאט ויבדקו את הסכין מידי פעם לפעם.

ואם שחטו כמה עופות, ולא בדקו, נעשה פגימה בסכין, וכל מה ששחטו

כולם נבלה. מאד צריך להזהר!!

לאחר 10 עופות הסכין מתחיל להפגם, זה דבר חמור מאד! מכשול גדול!!

הרב עובדיה אומר שכבר אחרי 10 עופות סכין

נפגם!!!

האם אתם צריכים יותר מזה?

זה מספיק לדעת כי כל השחיטה שלהם נבילות

וטריפות!!!

בעזרת ה' יתברך

ספר
סוד
מלחמת
גוג ומגוג

חלק א'

הסוד הגדול איך להנצל ממלחמת גוג ומגוג
שתהיה בקרוב מאד
שאלות ותשובות - אכילת בשר למעשה - בזמנינו

יצא לאור ע"י מכון "ממעל הזוהר העולמי"
בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
מחברם של יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת
תמוז תשע"ה

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים
לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)**

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את
עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים
ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל
הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף
בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות
שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל
לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם
ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

פרק א'

סוד השואה

להזהר ממאכלות אסורות

כל כוחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיזו הסכינים כדבעי - השחיז את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק. ועל ידי זה היה בכוחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל

(בשם כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא זי"ע ספר דרשות הגר"ש שווייצער זי"ע).

פרק ב'

אנחנו לפני מלחמת עולם!!! מלחמת גוג ומגוג בפתח רוצים להנצל??? הבחירה האמיתית - ובחרת בחיים "קדושים תהיו"

יש גזירות על עולם התורה, פיגועים, תאונות, צרות ואסונות. וכו' מה הסיבה לכל הבעיות האלה? איך אפשר לתקן? כל יהודי יודע שאם יש צרות, סימן שאבינו שבשמים כועס עלינו בגלל שאנחנו לא בסדר.

ואיפה אנחנו לא בסדר? מידי פעם קוראים בעיתון או שומעים כי כל הבעיות שלנו נגרמות בגלל הטכנולוגיה, האינטרנט או האיפון, וזה מאד עצוב. כי אלה לא עיקר הבעיות שלנו, הבעיות שלנו שמפטים אותנו עם נבילות וטריפות חלב ודם!!!

חורבן בית המקדש והשואה האיומה - פגעו בעם ישראל גם ללא האינטרנט והפלאפונים - זה היה בגלל השחיטה הטריפה - ובגלל זה היו כל הנושרים!!!

אחים יקרים! הבעיה היא שאנחנו לא מקיימים את המצוה של "קדושים תהיו" (הכוונה לאכול רק כשר - לא רק שיהיה עליו הכשר - זה עוד לא אומר שזה כשר) כמו שהקב"ה מצווה, הבעיה שלנו היא אכילת נבלות וטרפות, ואומרים את זה גדולי עולם!

בבקשה מכם, עם כל הלב, אנא, אל נא נחזור על הטעויות של אבותינו לפני חורבן בית המקדש, לפני השואה, טעויות אשר שילמנו עליהם מחיר כבד עד מאד.

אנו מבקשים מכל אחד, לקרוא היטב, להתבונן בדברים, לעשות תשובה ולקיים את אשר הקב"ה מצווה אותנו - "קדושים תהיו" כלומר לא לאכול שום בשר בהמה, ולאכול עוף רק משחיטה קטנה וכשרה.

לא אוכלים בשר בהמה ונזכה לגאולה!!!

יש לי ב"ה נסיון גדול בשחיטה, שהייתי שוחט בארצות הברית לפני קרוב לחמישים שנה, ונלחמתי על הכשרות בארצות הברית שנים רבות ויש לי עדויות ומסמכים וקלטות המספרים על המכשולות הרבות שישנם בכשרות רח"ל.

פגימה' אותיות 'מגיפה'!!!

כי חוץ מההברחות של הערבים (שאומרים שהרבה בשר טרף מוכרז מהערבים עם חותמות והכל וכו'), יש בשחיטה עצמה בעיות. כי בשחיטה גדולה חסים על ממונם ומכשירים פגימות בסכין, עד שהגענו למצב שאין דבר כזה של פגימה בסכין וכו', הן מצד הכסף, כי כסף מטהר ממזרים, ומהירות השחיטה, ואיום על השוחטים ועל הרבנים [ההלכה של לא יעמוד בעל השור על שורו - נעלמה לגמרי בארץ, (ראה באריכות בספר אכילת בשר הלכה למעשה)].

בדיקות הסכין, [עניין פגימת הסכין נמחק בארץ - ופגימה אותיות מגיפה ובגלל הבדצי"ם הרבנים המכשירים יש לנו כל שנה אלפי יתומים ואלמנות].

בדיקת הריאות [נמחק כמעט אצל כולם שמתירים ממש נבילות וטריפות].

בדיקת צימת הגידין [לא איכפת בכלל ברוב המקומות - ואם בודקים זה רק למראית עין]. צרירות דם, השגחה על ההכשרה, ההשריה, המליחה, האריזה ועוד שיש תקלות רבות שם, כמבואר בספר אכילת בשר הלכה למעשה, שחיטת ואכילת בשר כהלכתה (ב"ח), קול השחיטה, קול השוחטים, אבן מקיר תזעק (ג"ח), לב יצחק, שו"ת זבחו זבחי צדק ועוד). "אם יאמר לך אדם על בד"ץ פלוני זה כשר, בלי שחקר ובדק, תענה לו שכשר זה ר"ת כ'זלו ש'קר ר'מאות, את הכשר הזה מותר לאכול???"

כדאי מאד להינזר מאכילת בשר בהמה בכלל (כי יש בעיה ניקור התלב וסירכות וכי), ולאכול רק עוף משחיטה קטנה וכשרה, שידוע שמטריפים כשיש להם פגימות.

כתב האור החיים הקדוש: (ויקרא יא) אומר "ולא תטמאו" בהם אולי שיכוין לומר שצריכין ישראל להזהר לבל יכנסו לפיהם, אפילו בהיסח הדעת, כי ההפרש שבין השוגג למזיד במציאות זה, כשוגג כמזיד. כי התיעוב יעשה מעשהו בנפש אדם, אפילו בהיסח הדעת, אלא שישתנה הפגם במעשה מזיד תעשה נפשו שקיץ, בשוגג תטמא נפשו ותטמטם, הוא אומר "ולא תטמאו ונטמתם בם".

וכתב בפלא יועץ (ערך בשר), וזה לשונו: ובלאו הכי יותר טוב אם הוא באפשר לו לאכול לעולם בשר עוף, כי הוא נציל ממכשולות הרבה.

(ובערך טרף כתב), "והנה בקושי יוכל להמצא בהמה, שתהא נקיה מכל דבר רע ושתהא כשרה אליבא דכולי עלמא, ומי יוכל לעמוד על המשמר על זה, לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף.."

אכילת הבשר היא סכנה עצומה

(ובערך שוחט כתב) ולפי גודל הזהירות שצריך ומעוט הישוב וההכנה שיש באיזה ערים, אמינא דאכילת הבשר היא סכנה עצומה, והיא רעה גדולה אם נכשל באכילת אסור, שמתגדל הגוף באיסור ונעשה גופו חתיכה דאסורא, ואיך יוכל להשיג ארחות חיים, סורו טמא קראו למו.

ואשרי מי שיוכל לעמד ולהזהר שלא לאכול בשר כלל, או לפחות שלא לאכול בשר עוף, שיוכל להזהר לשחטו בישוב הדעת, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, ובפרט בדור יתום זה שרבו השוחטים בכפרים אשר אין יראת השם נגד פניהם ולא דעת ולא תבונה בהם לידע הדינים על ברין, ואינם יודעים לגע בספרים, רק מעט שלמדו קצת דינים בעל פה, והקולר תלוי בצואר השוחטים והמורים שנותנים כתב סמיכה בידם בלי בדיקה יפה יפה אם הם בקיאים, ואם קדמה להם יראת חטא. טוב לגבר עובר ארח אשר הוא ירא את השם, אם אינו יכול לבדוק את השוחט ולא קים לה בגוה, ימשך ידו ולא יאכל משחיטתו, כי רבה המכשלה בשוחטים כאלו, וכבר צוחו עלה קמאי ובתראי,

ואין תקנה עד שיתקן עולם במלכות שד"י!!! - עכ"ל.

מהנ"ל אנו רואין עד היכן כחה של הסט"א לרכוב דוקא על העוסקים במלאכה זו ולסמות

העינים שמחוץ יתראה הכל בכי טוב ורק בחדרים אימה חשיכה גדולה נופלת על עין החודרת ורואה מה נעשית.

וכאשר נדייק היטב נראה כי המכשלה הזאת גם בימי חז"ל לא נבצר לדוגמא: בירושלמי תרומות (פ"ח ה"ג) מעשה בטבח אחד בציפורין שהי' מאכיל לישראל נבילות וטריפות פע"א שתה יין בער"ש ונפל מן הגג ומת והיו כלבים מלקקין דמו, שאלו לר' חנינא כדת מה לעשות, והשיב להון כתיב "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו", וזה הי' גזול את הכלבים ומאכיל לישראל וע"כ לא תבריחו הכלבים דמשלהן אוכלין, ע"כ. ועי' בהג' אשרי פ' גה"ב (סי' ט"ז) שפסק (עפ"י הירושלמי) דהמוכר טריפות בחזקת כשר ומת קודם שעשה תשובה שאסור להתעסק בקבורתו ואפי' כלבים לוקקין דמו ואוכלין בשרו אסור להבריחם מעליו, ע"כ.

וע"ע בקידושין פרק בתרא במשנה "כשר שבטבחים שותפו של עמלק" ופירש"י ספיקי טריפות באות לידו וחש על ממונו ומאכילין, ע"כ. רואין אנן מזה עד היכן העריכו חז"ל מכשולות הבאים על ידי הטבחים עד שלא נמנעו לכנותם בביטוי היותר חריפה שמצינו באיזה מקום שותפו של עמלק, הדברים מסמדין שערות ראש פוק חזי עד היכן הדברים מגיעין! הלא מספק טריפות לבד אנו חוששין ואעפ"כ לא חששו חז"ל לגנותן בלשון מדקרות חרב. ולא נח דעת רבותינו ז"ל עד שכתבו "כשר שבטבחים" להורות לדורות הבאים לבל יבטח שום אדם לומר שלום עלי נפשי מאחר שהעמדותי טבח כשרו ישר בודאי לא יצא מכשול מתחת ידו, וחזקה לחבר שלא יוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, ובפרט אם הטבח ת"ח שבו נאמר ניחא לי לחבר ליעביד איסורא זוטא ולא יעשה ע"ה איסורא רבה.

לכן מאד חשוב להיזהר מה אוכלים וממי אוכלים, וטוב מאד שזכיתם להנצל. והלוואי שכולם ידעו מזה וישמרו עצמם מלהכשל במאכלות אסורת ח"ו. 'ונסלה לכל עדת בני ישראל כי לכל העם בשגגה'.

אשריכם ישראל שאתם נזהרים בכשרות וקדושה. ובזכות זה נזכה לכל טוב

בזה ובבא ולהנצל ממלחמת גוג ומגוג (בגיטריא בהמ"ה)

זהו שלא ידעתם עד עכשיו כי זה מאפייה גדולה וביזנס גדול, ולמה שיספרו לכם, על מי שסיפר איימו ברצה, וגם בי ניסו להתנקש הרבה פעמים בחיי, ומי יכול לפתוח את פיו? ולכן מומלץ מאד להמנע מאכילת בשר בהמה בכלל, כי יש הרבה בעיות ומכשלות (וכמו שכתבו גדולי הדורות) לאכול עוף רק משחיטה קטנה וכשרה.

הקב"ה עושה הכל לטובתינו ואנחנו צריכים להאמין בזה ממש ולא להגיד רק, להאמין ממש, ומי שמאמין בזה ועשה תשובה אמיתית הוא ישרוד ויהיה לו חלק של העולם הבא. העולם הבא, משית.

כי כל אוכל חלב - יהיה נסתם שכלו לגמרי ויתגברו הכפירה והקושיות ח"ו, (הלכות חלב ודם, הלכה ד).

עיקר הדירה ומשכן היצר הרע וכוחותיו הוא בחלב ודם ולכן אסור לאכלן. (הגר"א מוילנא זצ"ל).

יש סקנדלים גדולים על הבשר בעולם אבל גם בארץ יש מספיק בעיות עם הבשר.

שאלה: אז איך אפשר בכלל לאכול בשר...

תשובה: יש עוד הרבה דברים שאסור לנו לאכול, לא רק בשר, ויש בעיות קשות גם עם עופות. ותמיד היו שערוריות, אבל מאחר שישנה טכנולוגיה חדשה היום שכ"כ הולך מהר, שוחט אחד שוחט 1500-900-600 עופות בשעה, אז זה מאד קשה להשתלט על זה, ואי אפשר גם להוכיח אם העוף היה חי בשעה ששחטו אותו...

שאלה: היום משתמשים בווידיאו, מעגל סגור, האם זה לא מספיק יעיל?

תשובה: בלוס אנג'לס עכשיו, אחד ההכשרים הכי טובים, היה להם מעגל סגור, וראו את הכל, רק מה? פה ושם, המשגיח שהוא היה נקרא דוקא משגיח טוב, וסמכו עליו מאד, היה יוצא להתפלל. ודוקא כשהוא יצא - הם הלכו לקנות בשר טרף, והכניסו את זה בין הבשר הכשר, אז שאלו את הרבנים מה לעשות, אז הם אמרו שעד שגילו את זה אפשר היה לאכול את הבשר. אוי! מה אני אגיד? אם המשיח לא יגיע עוד מעט - מי יודע מה יהיה חס ושלום. כמה צריך לעורר על זה השכם והערב, ולמלאות ארץ ומלואה, אוי, למה לא מוכחים מספיק על זה?

כל אחד צריך לעורר את חבריו, ומה יענה בבית דין של מעלה?

ידעת ולא אמרת? כל שאפשר למחות באנשי ביתו וכו' בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כלו!

והדברים נוראים!

כל אחד יקח על עצמו להקיץ נרדמים. ובכך נביא את הגאולה ברחמים!

עיכוב ביאת המשיח - בגלל הכשרות הטריפה!!!

פרק ג'

סוד מלחמת גוג ומגוג - ואיך להנצל

ידוע שהמלחמה האחרונה שתהיה בקרוב - תהיה בין אדום לישמעאל. (אברבנאל, מלבי"ם ועוד) תיבות אדום ישמעאל"ל הן גימטריא תק"ב [502] בש"ר הוא גם כן גימטריא תק"ב [502] (קב הישר)

לא הם הבעיה! הבעיה היא צרת סיר הבשר. הבשר הטמא והטרף שנכנס לפה... ועל ידי זה מתגברים ח"ו אדום וישמעאל. והדרך להנצל מהם - להזהר בשמירת כשרות הבשר!!!

חלב - ישמעאל דם - אדום

אמר רבינו האר"י הקדוש זיע"א בספר לקוטי תורה - פרשת ויקרא - "כל חלב וכל דם לא תאכלו - ובחינת יניקת ישמעאל מאברהם מזרוע ימין דז"א מסיומו והוא בחינת חלב הטמא דנוגה.

ויניקת עשו מיצחק זרוע שמאלי דז"א בסיומו בחינת דם טמא בסוד הוא אדום ומאכלו אדום ולבושו אדום וכל ענינו דם לכן נאסר חלב ודם אבל בהקרב לגבוה יוכלל נוגה בקדושה ולא ינקו משם והבן. ע"כ ומובא עניין זה גם בפר תקט"ו תפילו לרמח"ל.

רואים מכאן שישמעאל הוא בחינת חלב ואדום בחינת דם. והתגברותם עלינו כשאיננו נזהרים באכילת חלב ודם.

ועל כן להנצל מהם צריכים להיות מאד זהירים שלא לאכול חלב ודם.

ולכן עדיף מאד לא לאכול כלל בשר בהמה. (פלא יועץ ערך בשר, טרף, שוחט)

והגאון הרידב"ז אמר שלא יהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח.

ואי אפשר להשיג בשר בהמה כשר עד ביאת משיח צדקנו. (כ"ק האדמו"ר מקאשו"ז צ"ל)

הכתוב מגדיר ומדגיש את גוג ומגוג כאוכלי בשר טרף:

בפרק אחרון של ישעיה - טו. כי - הגה ה' באש יבוא, וכסופה מרכבותיו - להשיב בחמה אפו, וגערתו בלהבי - אש. טז. כי באש ה' נשפט, ובהרבו את-כל-בשר; ורבו, חללי יהוה. (אדום וישמעאל) יז. המתקדשים והמיטהרים אל - הגנות, אחר אחת בתווך, אוכלי בשר החזיר, והשקץ והעכבר--יתדיו יסופו, נאום-ה'. (אדום וישמעאל) יח. ואנוכי, מעשיהם ומחשבותיהם - באה, לקבץ את - כל - הגויים והלשונות; ובאו, וראו את - כבודי. יט. ושמתי בהם אות, ושילחתי מהם פליטים אל - הגויים תרשיש פול ולוד מושכי קשת - תובל ויוון (גוג ומגוג) עיין רד"ק.

רד"ק פירש - (עיי"ש ברד"ק שהביא מקבילות כמה פעמים ממלחמת גוג ומגוג שבנבואת יחזקאל)

השקץ והעכבר - אלו הפרסיים שהם אוכלים השקץ והעכבר. יתדיו יספו - במלחמת גוג ומגוג כי המלכות אלה הגוברות בעולם הזה, והיא מלכות רביעית במראות דניאל ושתיהן למלכות אחת לפי שלא שלטה אחת לבדה בעולם, והמפרשים הפסוק על ישראל אינו נכון,

כי אינו עניין הפרשה אלא על העתיד בימי גוג ומגוג ואין עתה בישראל אוכלי בשר החזיר ועובדי אשה.

זה היה בזמן הרד"ק, בדורנו אני לא יודע אם אפשר לומר זאת. (ולב יודע מרת הנפש).

"אוכלי העכבר" - צריך ביאור על מי נאמר, הנה באינדונזיה, תילאנד, בכמה מקומות באפריקה, נוהגים לאכול עכברים ואף מאמינים שזה נותן להם כח וויטמינים.

לעתיד לבא הקב"ה מוציא כרוז כל מי שעסק בתורה יבא ויטול שכרו, ואף הכותים אומרים תן לנו שכרנו, שאף אנו עשינו מצות, אמר הקב"ה כל מי שלא אכל בשר חזיר ושקצים ורמשים יבא ויטול שכרו, באותה שעה הן נוטלין איפוסין שלהן, שנאמר אוכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יסופו נאם ה'. (ילקוט שמעוני, ויקרא פרק יא, תקלו).

רואים משם שההקפדה על כשרות הוא לעיכובא אף אם עוסק בתורה ומקיים מצוות!

וכתב רבינו בחיי ז"ל: המתקדשים אלו אדום שרגילין לבענע אצבעותיהם, והמטהרים אלו ישמעאלים שדרכן לרחוץ ידיהן ורגליהם וכל גופן תמיד, ולא לבם שהוא העיקר. אחר אחד בתוך - ירמוז לשתי וערב של אדום, או ירמוז ליום אידם, אלו ביום ששי ואלו ביום א', ומניחים אותנו בתווך, אוכלי בשר החזיר - אלו אדום, והשקץ והעכבר אלו ישמעאל... וכבר ידוע כי אף על פי שאנו מפוזרין ומשועבדים ברשותם, עיקר גלותנו לאדום... (כד הקמח גאולה א, עיין שם עוד ותראה פלאות).

בעז"ה זה מסתדר מצויין - כי ידוע שלפני גוג ומגוג תהיה מלחמה עצומה בין אדום (אמריקה אירופה וכו') וישמעאל (ידוע) - והנביא ישעיה מגלה מסקנה - יחדו יסופו נאום ה'!

פרק ד'

מי ינצל ממלחמת גוג ומגוג? רק הקדושים!!!

אמר הקב"ה על ידי יואל נביאו ע"ה:

ג. ונתתי, מופתים, בשמים, ובארץ: דם ואש, ותימרות עשן. ד. השמש יהפך לחשך, והירח לדם לפני, בוא יום יהוה, הגדול, והנורא. [יואל ג, סוף הפרק].

יכול להיות שחלק מזה כבר התקיים השנה. היה ירח אדום וליקוי חמה. וכתבו המפרשים (אברבנאל) שהשמש רמו לאדום וירח לישמעאל. וכידוע שהם מונים זה לזה, בלוח שנה.

ה. והיה, כל אשר יקרא בשם ה' ימלט: כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה, כאשר אמר ה', ובשרידים, אשר ה' קרא.

הקדושים ויראי האל באמת ימלטו

והיה כל אשר יקרא - כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל זמן מועט, כמו שאמר על אותו הזמן: חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, ואז יפלו רבים מישראל והקדושים ויראי האל באמת ימלטו. כמו שאמר בנבואת ישעיה: והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם..

וכן אמר. כל אשר יקרא בשם ה' והוא שיקראוהו באמת, כמו שאמר: קרוב ה' לכלקוראיו לכל אשר יקראוהו באמת והם שרידים אשר ה' קורא כי הם יקראוהו באמת והוא יקרא אותם עבדי ואוהבי, (רד"ק).

"הנותר בציון והנשאר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם"

ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים

קבלה מן הנביאים: "מלחמה הנוראה שבעולם, שלא היתה כמותה, תהיה ממש לפני שערי ירושלים - לא ישארו רק קדושים!"

ואין זה פרוש מסברא, רק קבלה מקבלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האמות שבעולם אחד מהן לא נעדר, בצד אחד כל האמות המתזיקות דת נוצרית, ובצד אחד כל האמות שאינן מאמינות בדת זו, ומקבלת שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אמה הנוצחת. ועל מלחמה זו נבא בלעם באומרו "אוי מי יחיה משומו אל", שיבואו האמות שבשמים שם אל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה אמר (ישעיה ד', ג) "הנותר בציון והנשאר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים, ("אבות על בנים" בהקדמה).

פרק ה'

להסיר מכשול מדרך עמי הודעה ואזהרה לאפרושי מאיסורא

כך שכל אחד לא יכול לטעון "לא אמרו לי! לא ידעתי!"

יהודי! עצור והתבונן:

- א. "הידעת? אין בשר בהמה כשרה בכל העולם" - הגאון רבי משה יהודה לייב לנדא.
- ב. "אין לסמוך על שום בד"ץ, כי גם בד"ץ למהדרין יוכל להיות טרף ממש"
- ג. "בהרבה ספרים כתוב שעדיף לאכול רק בשר עוף ולהמנע מבשר בהמה".
- ד. "רוב בשר בהמה שיש בשוק הוא טרף, כי לא יודעים את הניקור".
- ה. "עדיף לאכול בשר חזיר שזה רק לאו מאשר לאכול בשר בהמה שיש בו חשש כרת".

מאות ספרים שכתבתי על הכשרות, ויתבהר הכל.

וכבר ידוע שבעתוננים כבר פרסמו בערך 2000 מקרים אין שתפסו טרפות עם הקשרים מהדרים. - ואחד שאל אותי פעם לגבי הקשר של הרב..., האם זה טוב ומהדר, אז ספרתי לו שפעם פגשתי יהודי מבית שמש שעובד במפעל גדול של בשר, וספר לי שבאותו מפעל מגיע קונטיינרים של בשר, עם כל מיני הקשרים גלאט ואינו גלאט, וגם בשר בלי הקשר וגם בשר שעבר את התאריך - וגם הרבה פעמים הפריזער על האנייה נתקלקל וממילא הבשר כבר מסריח וקשמיגע הוטרין לבדוק את איכות הבשר, אם הוא מוצא בשר מקלקל הוא שופך על זה דיו מיוחד וזורק את זה לאשפה בחוץ, ולאחר שהוא הולך לוקחים בתורה את הבשר ומשפרים את זה עם חומרים כימיים, ועושים מזה אכל מיוחד "דלישעס", ומשוקים את זה לאיזה בית אבות. היי - ועוד מעשה מבהיל היה עמי, שהלכתי להיכל שלמה לפני 15 שנה לדרוש להם על פשרות, ולאחר הדרשה שאלתי אותם כמה מנקרים טובים (שיודעים הלכות נקור בכל פרטיה), יש לכם, ואמרו לי שנים, ושאלתי אותם וכמה מנקרים אתם צריכים, וענו לי בערך 500, ונקור זה בפרת, היי.

א. נודע לי כעת, [ועוד נודע לי הרבה דברים שאין הנייר יכול לסובלם] כאשר הרב הגאון רבי דוד שווימער שליט"א רב ומו"ץ בשכונת בית ישראל בירושלים, שפירסם מכתב בחמש עמודים את המכשולים הנוראים מה שיש בהשחיטה של העדה החרדית בירושלים, ואיימו עליו להרוג אותו [וכן רצו להרוג את הגה"צ רבי משה שטרנבוך כשאמר על הכריסים שהם טריפה והיה מודעות גדולות בכל ירושלים עיה"ק, ובתוך שעתיים לא נראה אפילו מודעה אחת כי הם הורידו את זה תיכף, והכל נשלט על ידי שותפם של עמלק - ועל טריפות של הכרסים, ידוע לכל השוחטים שכבר 8 שנים יש הבעיה הזאת של נקיבת הכרסים] אם לא יכתוב מכתב חדש שהכל כשר, ולבסוף בגלל שעמד על דעתו ולא רצה בפרסומים של שקר, [והם פרסמו פרסומים שאין הדעת של ירא שמים סובלתן] העבירו אותו ממשמרתו. זאת אומרת שמשלמים לו כסף רק אם יגיד שהכל כשר!!! וכשרות כזה שייכת רק לעמלק ושותפיו כמו שהמשנה אומרת טוב שבטבחים שותפו של עמלק. (קידושין פ"ב). ומי שרוצה להבין באמת את כל הבעיות של השחיטה כיום יעיין בארבע

- ו. "אני אוכל רק עוף משחיטה קטנה, כי בשחיטה רגילה יש הרבה מכשלות".
- ז. "תאוות אכילת בשר ותאוות ממון - שתי סימנים של הערב רב, אל תסמכו על שום כשרות שחיטה רגילה בגלל שלוקחים שם כסף".
- ח. "איך אפשר לסמוך על השחיטה אם לא הייתי שם ובדקתי בעצמי?"
- ט. "מאכלות אסורות, אסורות גם אם יש הכשר בד"ץ עליהם".
- י. "השוחט חס על ממונו ולא על כבוד קונו, לכן תאכלו רק משחיטה קטנה שלא לוקחים כסף".
- יא. "בשר עוף משחיטה קטנה וכשרה ודגים - זה עונג שבת למהדרין, כאשר לא סומכים על ההכשרים של בשר בהמה".
- יב. "רבי! תאמר לי הכשר כשר? איך אני אדע לא הייתי שם ולא בדקתי?".
- יג. "יהודי! הידעת שבאכילת טריפות תוצרת בד"ץ במזוז - נעשית נפשך שרץ, ובשוגג נעשית - תטמא נפשך ותטמטם ח"ו" (אור החיים).
- יד. "האם היית מכניס רעל לפיך? ככה אל תאכל בשר (טרף) בהשגחת הבד"ץ".
- יז. "אזהרה: אכילת בשר (טרף) בהשגחת הבד"ץ גורמת לטמטום הלב".
- טו. "אחת מהסיבות שיורדים לתרבות רעה זה מאכילת בשר טרף בהכשר בד"ץ" (דברי חיים).
- טז. "למה יש אסונות? השוחטים שוחטים אותנו בסכין הפגום שלהם" (רבי אהרן מבעלזא).
- יז. "אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבילות וטריפות של הבד"ץ הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי" (רש"י משפטים ל').
- יח. "העם דורש: הקץ להאכיל נבילות וטריפות בארץ ובעולם! תייסדו שחיטות כשרות, כי אי אפשר לסמוך אפילו על הבד"ץ".
- יט. "אחי, אם יאמר לך אדם שהבד"ץ זה כשר. תענה לו שכש"ר זה ר"ת כולו שיקר ר'מאות, את הכשר הזה מותר לאכול??".
- כ. יהודי! היודע הינך מה שמוכרים לך, ואתה מאכיל את בני ביתך טריפות ממש? גם בד"ץ זה טרף, לכן תאכל רק משחיטה קטנה וכשרה, והצל נפשך מרדת שחת!

פרק ו'**שאלות ותשובות על אכילת בשר למעשה****א'**

ב"ה, שאלה: איך יכולים לומר על בשר כשר שאחינו בני ישראל אוכלים שזה טרף, ומה אני לא יתן לילדים שלי בשר?

תשובה: אם תקרא מה שכתוב רק בספר הזה שו"ת יתורץ לך הכל.

ב'

שאלה: איך כבודו יכול לעצור לנו לאכול בשר בהמה, הלא מצוה גדולה לאכול לכבוד שבת ויום טוב ואנחנו שרים בשבת בזמירות "בשר ודגים וכל מטעמים"?

תשובה: כשהבשר כשר כמו הדגים שאתה רואה את הסימנים אז תאכל בשמחה, אבל כשאתה נכשל בחלב ודם ובשר טרף, אתה לא מקיים שמחת שבת, כמובן, ואתה מפטם אותך במאכלות אסורות רח"ל, שכל מחלת הסרטן רח"ל בא מזה!!!

ג'

שאלה: אם אכן יש מכשלה גדולה, ראוי לפרסמה דרך גדולי ישראל, שיורו לציבור להיזהר מצריכת בשר.

אמנם להפיץ הודעה שכזאת ללא הוראה מפורשת של גדולי הדור, נראה לי, בעייתי, מה גם שאיננו בדורו של ר' עקיבא. אנשים בקושי מצליחים לקיים את עיקרי הדין, אז לומר שאינם יכולים כעת לאכול בשר כשר, עלול להפיל רבים מעבודת השם.

ממה שאני מבין אין שום כשרות ראויה לאכילת בשר?

ומה עם השמחה שיש בבשר ביין, בעניין שבת קודש?

סליחה על בורותי, מה הפשט ב"שחיטה קטנה"?

הכי צד תסבירו את העובדה שיש הכשרים מהודרים כל כך לבשר שלדבריכם הינו טרף? אני חייב לציין שאם תאמרו לי שהכל עניין של כסף ותו לא, אזי מה נותר לנו בעולמנו בעת הזאת!?

אני קורא את דבריכם והדבר מביא לחלישות הדעת...

כמובן שעוד לא הספקתי לקרוא את כל מה שכ"ק האדמו"ר שליט"א שלח בעניין זה, אך אשמח להבין הדבר...

תשובה: בשבת קודש הזו (פרשת שמות) הכרזתי שאני לא ממליץ על אף כשרות חוץ מהשחיטה קטנה, כי הייתי שם ובדקתי הסכינים לפני ואחר השחיטה, וב"ה שהיה טוב מאוד וכו'.

וכדאי מאד להפיץ את ההתעוררות הזו (שאינ בשר בהמה כשר, ואי אפשר לסמוך על ההכשר) בכל העולם.

מי שרוצה לאכול בשר בהמה - אחריות שלו.

אפשר להשיג בשר עוף רק משחיטה קטנה.

ולא נראה לי שזה "גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה". וב"ה יש עשרות אלפים אנשים שהפסיקו לאכול בשר בהמה, כי יש בזה בעיות עצומות, כי ואוכלים רק בשר עוף.

כדאי מאד להינזר מאכילת בשר בהמה.

ולאכול רק עוף משחיטה קטנה וכשרה.

ככה מתאים לאדם שחפץ באמת.

כי ככה כתבו בספרים הקדושים (פלא יועץ, שלחן הטהור ועוד) בגלל שיש בעיות גדולות בשחיטת ואכילת בשר בהמה.

פרק ז'

המסילת ישרים כתב - שהמאכלות אסורות זה כמו רעל ממש, מי הוא המשוגע שיכניס רעל לפיו?? ואפילו ספק רעל הוא לא יאכל!!!

וכתב במסילת ישרים פרק יא: הנה הוא איסור המאכלות, בין בענין הטריפות עצמם, בין בענין תערובותיהן, בין בענין בשר בחלב או חלב ודם וענין בישולי גוים, וענין געולי גויים, יין נסכם וסתם יינם. כל אלה הנקיות בהם צריך דקדוק גדול וצריך חיזוק, כי יש תאות הלב המתאוה במאכלים הטובים וחסרון הכיס באיסורי התערובות וכיוצא בזה. ופרטיהם רבים ככל דיניהם הידועים והמבוארים בספרי הפוסקים. והמקיל בהם במקום שאמרו להחמיר, אינו אלא משחית לנפשו. וכך אמרו בספרא (שמיני יב, ג) לא תטמאו בהם ונטמאתם במ (ויקרא יא, מג), אם מטמאים אתם במ, סופכם לטמא במ,

והיינו, כי המאכלות האסורות מכניסים טומאה בלבו ובנפשו של אדם עד שקדושתו של המקום ברוך הוא מסתלקת ומתרחקת ממנו. והוא מה שאמרו בש"ס גם כן (יומא לט, א) ונטמאתם במ (ויקרא יא, מג), אל תיקרי ונטמאתם, אלא ונטמתם, שהעבירה מטממת לבו של אדם, כי מסלקת ממנו הדיעה האמתית ורוח השכל שהקדוש ברוך הוא נותן לחסידים, כמו שאמר הכתוב (משלי ב, ו) כי ה' יתן חכמה, והנה הוא נשאר בהימי וחומרי משוקע בגסות העולם הזה.

והמאכלות האסורות יתירות בזה על כל האיסורין, כיוון שהם נכנסים בגופו של האדם ממש ונעשים בשר מבשרו..

וכדי להודיענו שלא הבהמות הטמאות או השקצים בלבד הם הטמאים אלא גם הטריפות שבמין הכשר עצמו הם בכלל טומאה, אמר הכתוב (ויקרא יא, מז) להבדיל בין הטמא ובין הטהור, ובא הפירוש לרבותינו זכרונם לברכה (ספרא שמיני י, ז) אין צריך לומר בין חמור לפרה, למה נאמר בין הטמא ובין הטהור? בין טמאה לך ובין טהורה לך, בין נשחט רובו של קנה, לנשחט חציו. וכמה בין רובו לחציו? מלא השערה, עד כאן לשונם. ואמרו לשון זה בסיום מאמרם: וכמה בין רובו וכו', להראות כמה נפלא כח המצוה, שחוט השערה מבדיל בין טומאה לטהרה ממש:

והנה מי שיש לו מוח בקדקדו, יחשוב איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש, ואפילו חששא קטנה? ודאי שלא יקל. ואם יקל, לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור אף איסור המאכל כבר בארנו, שהוא ארס ממש ללב ולנפש: אם כן מי אפוא יהיה המיקל במקום חששא של איסור אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר (משלי כג, ב) ושמת סכין בלועיך אם בעל נפש אתה. עכ"ל.

◆ אני אשמח מאד אם גדולי הדור יפרסמו את זה!

◆ אחד מגדולי הדור הגר"מ שטרנבוך שליט"א פרסם שיש מכשלה גדולה בבשר ואז איימו ברצח עליו.

◆ אז מי יכול לפתוח פה?

- ◆ ומן הסתם יש הרבה ערב רב שמסתירים את זה.
 - ◆ כי טוב שבטבחים שותפו של עמלק (מסכת קידושין).
 - ◆ וזה לא בעייתי כי לכל אחד יש מצווה להוכיח, ויש דין כל "ישראל ערבים זה לזה."
 - ◆ וזה לא מפיל אף אחד מעבודת השם, אדרבה זה מקרב להשם כי זה ממצות "קדושים תהיו", ועוד שהרבה קילקולים נובעים מאכילת טריפות. זה מטמטם את הלב, ויוצאים לתרבות רעה וכו' שלא נדע.
 - ◆ נקווה שמההקפדה לא לאכול בשר בהמה נזכה לברוך הבא מלך המשיח. (ר"ת בהמה)
 - ◆ חלק מהבעיות שיש בשחיטה גדולה זה בגלל שמקבלים כסף, והכסף מדבר ולא הכשרות רח"ל.
- ויש הרבה להרחיב בעניין זה, ומי שמחפש אמת יקבל את האמת בס"ד.
- ונזכה להבהטחה בזכות לימוד הזוהר של הרשב"י (אותיות בשרי) נזכה לצאת מהגלות ברחמים.

פרק ח'

להודיע ולהיודע:

אי אפשר לסמוך על הכשרויות שיש בשוק כי:

א. יכול להיות שהבשר טרף כי שוחטים בכמות גדולה וכו' ולוקחים כסף, וכסף "מכשיר".
ויש הרבה סיפורים שהחילופו בשר כשר בבשר טרף.

ויש זיוף חותמות וכו' וכו'.

ב. יכול להיות שזה מוברח מהערבים², ובאמת זה לא בשר עוף כשר כלל.

ג. בבשר בהמה יש בעיה יש בעיה גם בשחיטה ובדיקת סירכות וגם בניקור החלב שזה איסור כרת.

ועוד ועוד תנאים,

ומה עם שמחה ועונג שבת? - אפשר להתענג מבשר עוף כשר משחיטה כשרה, ולא נפגם כלל כבוד השבת, אדרבה - זוהיא שמחת השבת לאכול בשר כשר.

לאדם שמחפש אמת, אני מקווה שזה לא יהיה קשה לקבל.

עיינן בספר "בעיר קראקא", מעשה שהיה, שהאכילו נבילות וטריפות ממש ולא ידעו שום רבנים מזה, עד שהיה מה שהיה (מגיפה גדולה), וגזרו תענית וכו', עד שנודע להם וכו', ושני

ולמדו אתו במשך שלשה חדשים דרבי בילוש איף לגלות מי מגניב את הבשר מהערבים והבטיחו לו סף גדול פחצי מליון דולר תשלום עבור זה. ולאחר מכן הגיע ליד ראמלה וראה שם באיזה מקום סודי תת קרקעי מפעל גדול שהיה שם המון מדפים מסודרים, כל מדף עם סוג הכשר שונה, עם פלומבות של כל סוגי ההכשרים, ופקידים מקבלים טלפונים: "אנחנו צריכים שלש מאות קילו בשר עם הכשר פלוני", ולוקחים בשר פגולים ושמים עליהם הפלומבות של... ומשוקים את זה, ולקח עמו כעשר שקיות, וכשבא להראות את זה לאחראיים, נכנס למשרד שלהם והניח את השקיות בחוץ, ולקח עמו כמה דגמאות להראות להם, וכשיצא לקחת את שאר השקיות בחזרה ראה שהם נעלמו, ואמר גם כן יש גנבים? והגיע אליו אחד מהאחראים של תעשיית הבשר הטרף, והרים אקדח קרוב לראשו ואמר לו, אם אינך עוזב את ארץ ישראל דמך בראשך, וברך לחוץ לארץ.

ב. מספר האדמו"ר מהאלמין שליט"א: ואספר עתה מעשה מבהיל שהיה עמי בעת שהותי בגלות אמריקה, הייתי שם אצל רופא ממחה, ולאחר שניצאתי משם הזמנתי מונית, ואמר לי שביבוא עוד חצי שעה, והגם שיגרו גשמים עזים חשבותי בדיעתי לילך ברגל מהלך של עשר דקות, ובאמצע הדרך פגשתי יהודי, ושוחחנו שעה וחצי בגשם השוטף שיגר, וספר לי ששליחים מהמדינה באו לרב ביעסטראקי מצפת וצ"ל, ואמר לו שהם לא יכולים לתפס את ההברחות של הבשר, ואולי הרבנים שיש להם חכמה יודעים איך לעשות זאת, ואמר לו שבבשר עם חותמת של ההכשרים המהדרים מגיעים מהערבים, וזה יוצר שני בעיות רציניים, אחד שהם מאכילים את הבהמות אוכל שאינו בריא ואין השגחה וויטראנית על האוכל, ויש בעיה עם הבריאות. ועוד בעיה שהם אינם משלמים את המסים, ויש להם 300 תיקים פלילים שתפסו בשר עם הכשר שמגיע מהערבים, וספר אותו יהודי מאמעריקא שלקחו אותו

הקצבים היו צריכים לעשות תשובה גדולה (לגוד ולנוע בארץ מעיר לעיר ולפרסם את מעשיהם ברבים וכו'). ואז השותף השני נגלה אליו בחלום וסיפר לו מה שהיה איתו בעולם העליון. לומדים מזה: ראשית כל, עד כמה חייב האדם להתרחק מן העברה; ושנית, לאיזה מדרגות נשגבות יכול הצדיק להגיע בעולם הבא ע"י מעשיו הטובים בעולם הזה: ושלישית, כמה גדול כוחה של תשובה המגיעת עד כסא הכבוד, כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ולמען ידע כל אשר נשמה באפו, שמתן שכרן של מצוות אין לתאר ואין לשער, עין לא ראתה!

ועוד רואים מכאן שיש ממש סטרא אחרא, ולא יודעים מזה הרבנים (ואם כן ידאגו להם כבר שזה לא יתפרסם) ויש מעשים כאלו הרבה. וכל כמה זמן תופסים עוד מישהו שמאכיל טריפות. לכן מאד חשוב להיזהר מה אוכלים וממי אוכלים, וטוב מאד שזכיתם להנצל. והלוואי שכולם ידעו מזה וישמרו עצמם מלהכשל במאכלות אסורת ח"ו.
 "ונסלח לכל עדת בני ישראל כי לכל העם בשגגה".

פרק ט'

מורי ורבותי, תדעו לכם אין עצה לאכול בשר עוף כשר רק משחיטה קטנה ורק משוחט ירא שמים שיש לו באמת סכין טוב, ולא שזה העיד כי העד מי יודע אם כשר - כידוע לעוסקי בכשרות המצב כל כך גרוע שאי אפשר לתאר.

כאן תראו באיזה שקרים גדולים משקרים עלינו כל הרבנים, הרבנים המכשירים הם הערב רב הכי הגדולים, כל האסונות של עם ישראל צריכים להודות לרבנים המכשירים, אל תאמינו לשום רב יהיה מי שיהיה, עד שתבררו 100% לכל הפחות כמו בעסק שהיית מכניס כל הכסף שלכם כמו מיליון דולר!!!

ואפילו שחיטת עופות יש רק כמה שחיטות קטנות שאפשר לסמוך עליהם.

מה תענו ליום הדין הגדול והנורא?

הגענו לכאן שיכולים להבין למה כמעט כל הבשר עם ההכשרים הכי הטובים טרף, כי כל הבשר הציר ונותנים לנו נבילות וטריפות ממש, והבעלים השולטים על המשחטות ועל המסחר בבשר, הם מאפיה אחד גדולה, אנשי עולם התחתון, שסכנה להתעסק איתם, והרבנים הצדיקים מפחדים לדבר, שמפחדים שיהרגו אותם, כאשר כבר הרגו את המעוררים, וצריכים להחזיר עטרה ליושנה להתחיל להשתמש רק בשחיטות קטנות כמו שהיה בשנים הקדמוניות כי שחיטה גדולה לא יכולה להיות כשרה, ויש לנו על זה 400 ספרים וקונטרסים על השחיטה, וכל הרוצה לברר יכול לברר. והאם זה חידוש למה יש לנו כל הרבה נושאים? איפה כל הקנאים שלוחמים בעד הקדושה? למה כולם שותקים? למה אין לנו וועד אמיתי, שיבדקן השחיטות ויגידו את האמת?!!! ולא יתנו לנו לאכול משחיטות נבילות אשר על ידי זה יוצאים היהודים מן הדת?

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתוב ממקצת מספר "האבי"ב" (ראשי תיבות א'חינו ב'ני ישראל ב'גולה) כתב, מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפ"ב (פראנקפוט דמייז) מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפפד"מ, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משית, אך הסמ"ם מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפ"ב. [וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמוז על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תיבות ז'ביחה ע'ירובין מ'קוואות]

פרק י'

וּכְדֵי לְהַבִּין קֶצֶת בֵּיתָר בְּאוּר, מִי הִחְרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, וְהִשְׁכִּינָה בְּגִלּוֹת עֲדִין בְּעוֹנוֹנָנוּ? וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בֶן יִשִׁי גַם תָּמוּל גַּם הַיּוֹם? רְאֵה בְּסֵפֶר "בְּרִית מִטָּה מִשֶּׁה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח בַּדָּף הָאַחֲרוֹן [נִדְפָס לִפְנֵי ד' מֵאוֹת שָׁנָה] וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: וְעַכְשָׁיו שְׂאִיתָרַע חֲזַקְתָּם רְאִינוּ לְמַפְרַע שְׂדֵכֶר זֶה הִחְרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, וְהִשְׁכִּינָה בְּגִלּוֹת עֲדִין בְּעוֹנוֹנָנוּ. וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא כְּמָה קִלְקוּלִים אֲשֶׁר אֵין לְהַעֲלוֹת עַל הַסֵּפֶר כִּי קָצֵר הִירִיעָה מִלְּהַשְׁתָּרַע, וְכוּ'. וּבִפְרָט בְּשַׁחֲטָה הַכְּבָשִׂים מַחֲמַת צָמְרוּ קְרוֹב הַדָּבָר לְפִשְׁעַ וְלִקְלָקֵל מַחֲמַת שֵׁשׁ לָהֶם לְשַׁחַט הַרְבֵּה אֵינָם מְדַקְדָּקִים כָּל כֶּה, וּמִמְהָרִים לְשַׁחַט, וְקְרוֹב לְוִדְאֵי שְׂמַאכִילִין נְבִלּוֹת וְטְרָפוֹת כְּאֲשֶׁר נִתְבָּרַר... וּמִי שִׁיְהִי מוֹתֵמָה בְּדָבָר וְלוֹמַר מַה גָּבַר בְּגוֹבְרִין וּמָה יוֹם מִיּוֹמִים וְיִקַּל בְּדָבָר הַזֶּה בְּוִדְאֵי מִנְהַג אֲבוֹתֵיהֶם בְּיָדָם שְׂשׁוֹחֲטִים אֶת דְּבָרֵיהֶם לֵאמֹר מִי יִתֵּן לָנוּ לְאֹכַל בֶּשֶׂר וְאֵל תִּקְרֵי וְיִשְׁטַחֻ אֲלָא וְיִשְׁחַטּוּ שְׁנַתְחַיְבוּ שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּלִיָּה עַל שְׂבִקְשׁוֹ לְאֹכַל בֶּשֶׂר תֵּאָוֶה הֵינּוּ בֶּשֶׂר נַחֲרִיה וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם, וְאֲנַחְנוּ אִם נַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם לֹא טוֹבִים לְהִיּוֹת נִלְפָדִים בְּעוֹנָם חַס וְשְׁלוֹם, וְאוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְאוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה: וְאֵין לָנוּ פֶה לְדַבֵּר, וּמִי יוֹכַל לְהַגִּיד וְלִסְפֹּר מַה שְּׁעָבַר עָלֵינוּ עַד כֹּה שֶׁגָּרְמוּ לָנוּ הַשְׂוֹחֲטִים כְּמָה רְעוּת, וְלֹא יִדְעוּ שְׂשַׁחֲטוּ לְעֶצְמָם בְּסַכִּין פְּגוּמָה, כְּמוֹ כֵּן יִהְיֶה מִיתָתָם בְּכִלְל נְבִלָה וְטְרָפָה לְכָל הוּא הַקְּלָפָה רַח"ל תְּשַׁלֵּיךְ אוֹתָם, וּמִכְרַח לְהִיּוֹת מְגֻלָּל בְּכָלֵב וְכוּ'.

הוֹאִיל וְאֵתָא לִידֵן עֲנִין זֶה בְּאֵתִי לְהוֹכִיר מַעוֹן הַרַע הַזֶּה שְׁעַדִּין הַבֶּשֶׂר בֵּין שְׁנֵינוּ שְׂאִכְלוּנוּ נְבִילּוֹת וְטְרִיפוֹת עַד כֹּה שֶׁהִי גוֹדֵל הַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהִרְבֵּה שׁוֹחֲטִים אֵין לָהֶם הַרְגֵּשָׁה וְהִרְבֵּה מֵהֶם מְקִילִין בְּדָבָר וּמִמְהָרִים לְבִדּוֹק, וּפְשִׁיטָא לְאַחַר שַׁחֲטָה אֵינָם בּוֹדְקִין הַסַּכִּין רַק דֶּרֶךְ הַעֲבֵרָה בְּעֵלְמָא בְּלֵי כוּוֹנַת הַלֵּב מַחֲמַת שְׁמוּכָן לִפְנֵי הַרְבֵּה לְשַׁחֲטוּ וְאֵינוּ בְּכַדִּי שִׁיעֲשֶׂה בּוֹזֵן קָצֵר וְהַמְלָאכָה מְרוּבָה, וּפְשִׁיטָא מַחֲמַת שְׂמִיעֵעֵפִים וּמִיגֵעִים, יִדְיָהֶם כְּבִד עֲלֵיהֶם לְבִדּוֹק סְכִינָם יִפֶּה, וְשׁוֹחֲטִים בְּסַכִּין א' הַרְבֵּה, עַד כִּי חִדַּל לְסַפּוֹר, כִּי אֵין מִסְפָּר מְכַל הַתְּלָאוֹת וּמְקָרִים רַעִים שְׁקֵרוּ עַד כֹּה וְגוֹדֵל עוֹנוֹתָם ע"י שְׂמַחְלוּ חֲכָמִים עַל כְּבוֹדָם וְהַעֲמִידוּ אוֹתָם עַל חֲזַקְתָּם דְּכָל יִשְׂרָאֵל בְּחֻזְקַת כְּשֵׁרוֹת עוֹמְדִים מִן הַסֵּתִם (רַמְב"ם פ"ב מִקְדוּשׁ הַחֹדֶשׁ וְעוֹד) וְעַכְשָׁיו שְׂאִיתָרַע חֲזַקְתָּם, רְאִינוּ לְמַפְרַע שְׂדֵכֶר זֶה הִחְרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ וְהִשְׁכִּינָה בְּגִלּוֹת עֲדִין בְּעוֹנוֹנָנוּ וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָאוּ כְּמָה קִלְקוּלִים אֲשֶׁר אֵין לְהַעֲלוֹת עַל הַסֵּפֶר כִּי קָצֵר הִירִיעָה מִלְּהַשְׁתָּרַע.

וְאִם יֵאֵמַר הָאוֹמֵר אִם אֵלוּ יִצְאוּ מַחֲזַקְתָּן, כָּל יִשְׂרָאֵל מִי עוֹמְדִין בְּחֻזְקַת הֵיתֵר מ"מ לְמִיחַשׁ מִיָּהָא בְּעֵי מַחֲמַת שְׂצִירֵךְ לְהִיּוֹת מַתּוֹן גְּדוֹל וְלִדְקָדֵק הֵיטֵב וְהַמְלָאכָה כְּבִידָה עֲלֵיו, כְּאֲשֶׁר מִצְאָנוּ שְׂכוֹלָם אֵינָן מְדַקְדָּקִין בְּעֵבוֹר זֶה, וּבִפְרָט בְּשַׁחֲטָה הַכְּבָשִׂים מַחֲמַת צָמְרוּן קְרוֹב הַדָּבָר לְפִשְׁעוֹ וְלִקְלָקֵל, וּמַחֲמַת שֵׁשׁ לָהֶם לְשַׁחֲטוּ הַרְבֵּה אֵינָם מְדַקְדָּקִין כ"ב וּמִמְהָרִים לְשַׁחֲטוּ, וְקְרוֹב לְוִדְאֵי שְׂמַאכִילִין נְבִילּוֹת וְטְרִיפוֹת כְּאֲשֶׁר נִתְבָּרַר.

וּמִי שִׁיתֵּמָה בְּדָבָר וְיֵאֵמַר מַה גָּבַר בְּגוֹבְרִין וּמָה יוֹם מִיּוֹמִים וְיִקַּל בְּדָבָר הַזֶּה, בּוֹדְאֵי מִנְהַג וּמַעֲשֶׂה אֲבוֹתֵיהֶם בְּיָדָם שְׂשׁוֹחֲטִים אֶת דְּבָרֵיהֶם לֵאמֹר, מִי יִתֵּן לָנוּ לְאֹכַל בֶּשֶׂר. אֵל-תִּקְרֵי וְיִשְׁטַחֻ אֲלָא וְיִשְׁחַטּוּ שִׁיתְחַיְבוּ שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּלִיָּה (יּוֹמָא עָה): עַל שְׂבִקְשׁוֹ לְאֹכַל

בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו.

אוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה, שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהי' מיתתם בכלל נבילה וטריפה, לכלב הוא הקליפה רחמנא ליצלן תשליך אותם ומוכרח להיות מגולגל בכלב, ע"כ ישימו אל לבם עונש גדול הרע הזה ויחשבו שכרם כנגד העבירה ולראות שתמיד יהי' יראתו ית' על פניהם, ומה' ומישראל יהי' ג"כ נקיים (במדבר לב-כב), ולהראות סכינים לחכמים שבדורם לפני השחיטה (חולין יח. ובראשונים וטוש"ע סי' י"ח סי"ז ובהגה), ואח"כ בכל שבוע ושבוע ואז תבא עליהם ברכת טוב ויזכו לרב טוב הצפון ליראיו.

ועכשיו ת"ל שמענו שבכמה קהלות קדושות במדינת אשכנז העמידו כשרים ונאמנים בשעת שחיטה כדי לבדוק תיכף אחר השחיטה ולהראות סכיניו לפני השחיטה לחכם, גם פה ק"ק ברלין ראה הרב המופלג הישיש והזקן אב"ד ור"מ נר"ו לגדור גדר לפני צאן קדשים שלא יסתאבו את נפשם ח"ו והסר המכשילה הזאת מישראל עד כי חדל לספור כי אין מספר.

ע"כ הירא וחרד מדבר ה' ויש בידו לתקן יראה שלא יתלה אשמו בראשו ואף במי שאין בידו למחות עכ"פ הרי בידו שלא לאכול בשר כי אם עפ"י תקנה הנ"ל, ואף שלא ימצא בשר לאכול אפי' בשבתות ובי"ט אל יקל בעבור זה ח"ו, דקרוב לודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים. ע"כ ישים אל לבו שסופו יהי' תולע ורימה ובתכלית יהי' מרה, ע"כ אל יתבייש מפני אדם כו' ויקדש את עצמו במותר לו (במות ב.) ואז קדוש יאמרו לו מה קדוש לעולם קיים ויזכה בביאת ירושלים במהרה בימינו אמן סלה, עכלה"ק, עיי"ש באריכות גדול.

פרק יא

וידוע שערמת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה, ועי"ז הכל ברשתו. וראה מה שכתב בעל תולדות יעקב יוסף (פ' נשא בד"ה העולה) וזל"ק: עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש:

וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שערי תשובה" לרבינו יונה זצ"ל (ש"ג), שאם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו.

וכן מובא בתבואות שור (על מסכת חולין) שהס"מ יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמוד הרבה וכך יש לו הכל ברשתו. ובשו"ת התם סופר (או"ח סימן ר"ה) מבואר שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וזל"ק: המלך זקן וכסיל [הוא היצה"ר] יושב על כסא של ג' רגלים. רגל א' - החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל. רגל ב' - שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל. רגל ג' - סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכלום, עכ"ל"ק.

וידוע שאם השוחט כשר או אליהו בעיר, ואם ח"ו השוחט רע אז מלאך המות בעיר רח"ל, כמבואר בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה' עיי"ש באריכות), ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא, שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל ישראל בחורים וילדים ואברכים צעירים רח"ל, והרב המכשיר שמחזיק ידי השוחטים פסולים עומד וצועק כי האשם הוא הביטול תורה או הצניעות, וצועק ובוכה, ובאמת היו כולם צריכים או לצעוק בקול גדול על הרב הזה כי הוא הוא הרוצח שרצח הנפש היקר ההוא. כמבואר ש"הצדיק אבד" (ישעי' נו, א) למה, בגלל ש"ואין איש שם על לב" לידע ולצעוק על האמת מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת, אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה, ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות וטריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה בזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת הנ"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חברו.

ומה מאוד יכאב לבנו בראותינו שרבים מבני עמנו אפי' אלו שמתפללים ג' פעמים בכל יום ושומרי מצוות, נכשלים במאכלות אסורות ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמאות ונבילות, אוי לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי ההשפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא יביאו ח"ו אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי אכילות נבילות וספיקי מ"א. כמבואר ברמב"ם ושו"ת דברי חיים הנ"ל.

ואסיים בדברי הקדוש מוה"ר שלמה קלוגר זי"ע בספרו שו"ת טוב טעם ודעת וזל"ק: ללמד

דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים 'החכמה תחיה בעליה' (קהלת ז, יב) בשני עולמות, והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויביך ד', ועלינו יערה רוח הבורא אמן. [דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוטו"ד (ח"א בפתחי שערים דף ג ע"ג) שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל, אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו].

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקם ועמלם לאלו שעומדים ונזהרים להגן ולשמור את ביתם במאכלות אסורות, ושומרים את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעניני מאכלות אסורות, וה' הטוב יהיה בעזרם לזכות את הרבים!

פרק יב

ולהפך כמה גדולה המעלה של הנזהר ממאכלות אסורות

מקדש איבריו וזוכה לרוח הקודש: יזכה לשבת בסעודת הצדיקים. אור הקב"ה - עטרה בראשו. שורה עליו צלם אלוקים. הקב"ה שומרו. מתכפרים לו הרבה עוונות. מקדשים אותו הרבה מלמעלה. מסירות הנפש - מאז ומעולם. מסירות - הלכה למעשה.

מקדש איבריו וזוכה לרוח הקודש

"גם בגלות המר, אם יחזיק בעבודתו יתברך וישוב בתשובה שלמה על עוונותיו לתקן את כל איבריו וגידיו, לקדש ולטהר אותם במאכלים כשרים, ולא להכניס לתוך מעיו מאכלים אסורים, ויקדש איבריו בכל אופנים, יזכה גם עתה בגלות לידי רוח הקודש", [נועם אלימלך, סוף פרשת ויגש].

יזכה לשבת בסעודת הצדיקים

"עתיד הקב"ה לעשות סעודה גדולה לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו בעולם הבא" [מדרש רבה ויקרא פר' יג].

אור הקב"ה - עטרה בראשו

"עבור התגברותו על יצרו בעת שרואה האיסור ורעב ומתאוה לו, וכובש את יצרו מחמת רצון הבורא יתברך שמו - נקרא 'גיבור', כמו דאיתא באבות: איזהו גיבור? הכובש את יצרו. ועתיד להיות אור הקב"ה עטרה בראשו, וחז"ל חישבו חמישה הזוכים לזה, ומתגבר על יצרו הוא אחד מהם, כמו שאמרו חז"ל: עתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק. אפילו אם יודמן בין חברים רעים שמורגלים באיסור זה, והם מחרפים ומגדפים אותו ומחזיקים אותו לשוטה ופתי עבור פרישותו, אל ישים לבו לזה, וידע כי עבור שסבל ביזיונות בשביל מצוותיו של הקב"ה יגדל שכרו יותר בעולם הגמול". [נדחי ישראל להחפץ חיים זצ"ל].

שורה עליו צלם אלוקים

"אם אדם נזהר ממאכלים אסורים שורה עליו צלם אלוקים ודיוקן האדם, ודחלין מיני' [ופוחדים ממנו] כל חיות ברא [חיות הבריאה] ועופא דשמיא [ועוף השמים], ולא אשתני' זיוי' לעלמין [לא משתנה דיוקונו לעולם] [שולחן הטהור, פרישות ממאכלים אסורים, פ"א בשם ספר הזוהר].

פרק יג

וכבר הזהיר החפץ חיים וצ"ל בספרו "דבר בעתו" וזה לשונו: ומה מאד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה, היה יכול להסתלק מכל אלו הדינים, ואל יתפתה בנפשו לומר, שבודאי לא יהיה הדין עליו לבד, כי אינו יחיד בעירו. כי לעומת זה תדע, כשנתחייב אדם בערבות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים, אפילו נתערבו אתו עוד כמה וכמה אנשים, מיהו כשמגיע לזמן התשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערבות, הוא שכהיום נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים, וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחד ובמקום אחד וכו' וכו'. וכל שכן אלו האנשים אשר יש בידם לזרז את אנשי עירם להחזיק במצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בודאי עיקר האשמה תהיה עליהם, וכדאיתא בתנא דבי אליהו, כל מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר, כל הדמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו', עיין שם.

שבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם

וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם וצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמערכת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

וז"ל: רעיא מהימנא: כתיב בי' במשיח (זכרי' ט' ט') "עני ורוחב על החמור", ענ"י איהו תמן בסימן ע"ירובין נ'דה י'במות, ושאר מתניתין בכלל ולא איתקרי תמן מלך עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל. (רעיא מהימנא ריש פרשת כי תצא).

פרק יד

אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וזל"ק, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

רבינו הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטות, שרוב השוחטים שחטו אז עם סכין פגום, והבעל שם טוב עשה והתקין סכינים חדשים, והיה מלחמה גדולה נגדו. (עיין שו"ע הרב יו"ד סימן י"ח מה שכתב בזה).

ונזכה שיתקיים בנו ובכל ישראל - הפסוק (ישעיה ד) "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים - קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחיים - בירושלים" עיר האמת.

הסכינים שלנו. (שמעתי פעם ביאור על זה, ולא" סובב על אלו שהם בבחינת לא (כלום) הם משתכחין).

ג. חבל על דאבדין "ולא" משתכחין, שאין לנו הבעל שם טוב הקדוש בדורינו שיבדוק

בס"ד
"מכון להודאה בשחיטות ובדיקות"

קונטרס הודאת בעל דין

בקונטרס הזה יתברר בבירור גמוד האמת לאמיתו, שבעוה"ר אכן אמת הוא שהיו מכשולות גדולות בענין הבשר הנמכר בחזקת "גלאט בשר למהדרין מן המהדרין", ושלא היה מנוקד כראוי, ושכאמת נכנס לפעמים חתיכות גדולות השייכות לחלקי האחזריים באיטליזי הבשר.

והתועלת שיצא מקדיאת הקונטרס הזה הוא: שכל איש אשר עמדו דגליו על הר סיני, ואשר בוער בקרבו עדיין ניצוץ של ידאת שמים, יפריש את עצמו ואת בני ביתו מאכילת "בשר בהמה" כזה אשר כל כשרותו אינו אלא סילוף וזיוף, וסמיית עיניים ואשר "בעלי המכשירים בעצמם מודים על אי כשרותה"

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הקדושים
שלום יודא גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו
שנת תשמ"ז בדוקלין נוא יארק
ועתה יוצא לאור מחדש חודש אלול תשע"ה
ע"י מפעל הזוהר העולמי

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911
050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

הקדמה

שמועה שמענו ותרגז בטנינו, לקול צללו באזנינו, מאנשים אשר לא יודעים או לא רוצים לידע את המציאות המר, המתרחש בענין החלב והדם, ויש כאלו שטוענים, שכל הפרשה הוא רק כעין מחלוקת בין שתי כיתות, וכעין מחלוקת בית שמאי ובית הלל, וישנם כאלו שאומרים בפה מלא, שאין לאנשים הפשוטים להתערב בין הרבנים, ומעולם היה כן שהללו אוסרים והללו מכשירים, אין עליו לקבל "חומרות" כל הפוסקים, והלואי שיהיו לו בנים טובים כמו הבעלי מכשירים", (אין זה ליצנות, רק בעונותינו הרבים כן שומעין משופרי דשופרי, השם ירחם!).

ואמנם הטענות הללו הם רק לאלו שאינם יודעים בין ימינם לשמאלם כלל וכלל, ואינם רוצים לברר ורק הולכים בסמיית עינים אחר פיתויי שוא של הסמ"ך מ"ם וכת דיליה, האורב לנפשות נקיות וטהורות.

כי האמת הברור הוא:

שאין כאן ב' שיטות כלל, וכולם בדעה אחת הם:

1. כולם יודעים ומודים: שאין שום חזקת כשרות על הבשר ההוא.
2. כולם יודעים ומודים: שאכן יצא מתוך החניות הכשרות, בשר שאינו מנוקר, ונמכר בתורת כשר.
3. כולם יודעים ומודים: שהרבה חניות שאין להם שום השגחה כלל.
4. כולם יודעים ומודים: שאין הקצבים יודעים הלכות ניקור.
5. כולם יודעים ומודים: שהיה זמן גדול שלא היה בנמצא רק שנים היודעים הלכות ניקור.
6. כולם יודעים ומודים: שלפעמים נשאר אחוריים, ונמכר בתור פנים.
7. כולם יודעים ומודים: שנשאר חלב דאורייתא על הבשר.
8. כולם יודעים ומודים: שהביאו לפניהם בשר שנשאר עליו חלב דאורייתא.
9. כולם יודעים ומודים: שהראו את הבשר עם החלב לעשרות רבנים ומנקרים.
10. כולם יודעים ומודים: שלא הניחו להכניס את האיש שהביא את הבשר עם החלב בשעה שדנו על החלב.
11. כולם יודעים ומודים: שבאו לדבר ולעורר את הרבנים המכשירים ולא רצו לשמוע.

12. כולם יודעים ומודים: שכל התירוץ שנשמע ברחוב שהמעוררים לא רצו להראות הבשר, בשקר יסודה.
13. כולם יודעים ומודים: שהתחננו אצל הקצבים שעל כל פנים יעשה תיקון על ששה שבועות.
14. כולם יודעים ומודים: ששמעו בפירוש מן בעל המכשיר, שמרמים את העולם ונותנים להם בשר עם סירכות, בתורת "גלאט".
15. כולם יודעים ומודים: ששמעו מן בעל מכשיר שני, שלא מניח אף אחד ליכנס לראות את השחיטה.
16. כולם יודעים ומודים: שאופן החיתוך באמעריקא שונה מכפי שהיה באירופה.
17. כולם יודעים ומודים: שלא היה המדובר על ענינים התלוי במנהגים.
18. כולם יודעים ומודים: שאין השגחה כראוי גם על חשש נבילות וטריפות.
19. כולם יודעים ומודים: שעוד בקיץ תשמ"ב יצא כרוז מהמכשירים שישנם חששות גודלות על הבשר.
20. כולם יודעים ומודים: שהחלטת האסיפה הגדולה ביום ג' פרשת בראשית תשמ"ג. היה שבעונותינו הרבים ישנם חששות גדולות על הבשר, היפך ממה שפירסמו בה"דער איד".
21. כולם יודעים ומודים: שההחלטה היתה ברורה שהמעוררים על הבשר צודקים בעוה"ר.
- ולא כולם יודעים: מה שהתרחש מתחת להשלחן, שהחליטו כמה נערים מנוערים, שלא לציית להרבנים, והחליטו אחרת, לטשטש המוחות ולפרסם כאילו אין שום יסוד להערעור.
23. ולא כולם יודעים: שלמעשה לא תקנו כלום מה שהחליטו אז הרבנים להשתדל ולנסות על כל פנים לתקן, ולמעשה לא נעשה כלום.
24. ואף אחד לא יודע: איך זה הצליח כל כך מעשה בעל דבר, לטשטש כל כך את המוחות, ולהשתיק בכח גדול ואדיר, על ידי הטעראר החזק, את קולות של הרבנים שיודעים את האמת המר.
25. וכולם יודעים ומודים: שבקרוב ממש נזכה לקול שופרו של משיח, ואז יתגלה לעיני הכל את האמת ואת המציאות המר, בכל הפרשה של ה"כשרות של בשר בהמה" באמעריקא.
26. ויתגלה לעיני הכל: שאסור היה בהחלט לכל הדיעות ולכל השיטות לאכול בשר הזה.

27. ויתגלה לעיני הכל: החילוק בין אלו שאכלו בשר בהמה לאלו שלא אכלו. והיה ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ועד אז גם כן עם ה' חזקו ונתחזקה!!!

ואל תגעו, ואל תכניסו שום בשר בהמה לתוך ביתכם - וצא תאמר לו??

וכל זה ועוד יותר, יתברר לעיני הקורא בקונטרס דלהלן, אשר הוא רק העתקה פשוטה מתוך הטיע"פ של האסיפה הגדולה של התאחדות הרבנים שנת תשמ"ג, שהיה בפומבי לעיני הכל, ואין מי שמכחיש אותו, ועל ידי הקריאה בקונטרס הזה יתברר לך קורא חביב, מה שהרבה אינם רוצים לידע שגם אלו הרבנים שאתה סומך עליהם. גם הם אוסרים את הברש! והמבין יבין

בצפנת פענח פ' יתרו: וחתמו על שאלה זו כמספר ע' אלף.

העתקה מספר תורת הקנאות לר' יעקב עמדין והוא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבת צבי ומתי סודו - צילום הדפוס הראשון, אמשטרדם תקי"ב נדפס מחדש ע"י הוצאות מקור, ירושלים, תשל"א.

גביית עדות מבי"ד הגדול שבירושלים: האיך ששבת צבי קודם שהמיר דתו האכיל חלב כליות לעשרה מישראל - בספר הנ"ל בדף 45 וז"ל: קבלת עדות בירושלים תוב"ב:

במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מוהר"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות...וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין ת"ח בירושלים וחברון, ששבת צבי תר"ו [תפח רוחו ונשמטו] קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחו"ל והאכילם כסדר אכילת פסח. גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא: בא"ה [ברוך אתה ה'] המתיר אסורים.

וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מוהר"ר משה גלאנטי אומר: מתחילה לא הייתי מבזה לש"צ [לשבת צבי] ימש"ו [ימח שמו וזכרו], אף על פי שלא הייתי מאמין בו רק אחר שראיתי כתב יד של שבת צבי ימש"ו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הויה אלקיכם שבת צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו. אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום. עכ"ל, ועיי"ש עוד באריכות. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - על הכתוב ויצא מבת ציון, וזה לשון קדשו: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל.

ובאבות דרבי נתן (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים תלמידי חכמים בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל.

ולסיום הדברים: אעתיק מה שכתוב הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים (דף ו, ע"ב), וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב:

צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז,

קדוש זה עבר על אשת איש,

וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה:

הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע.

מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

ספר הודאת בעל דין

קטעים מאסיפת 70 הרבנים ביום ג' פרשת בראשית תשמ"ג
נעתק מטעיף בלשונם ממש

פרק א

א. העתקנו כאן רק כמה דוגמאות והרוצה לידע את שאר ההמשך
יכול לשמוע את הטעיף [הוא מפורסם].

ב. מובן שהי' גם וויכוחים ופלפולים בדבריהם, אבל ממה שהעתקנו
יבין הקורא בעצמו כל המתרחש די והותר, [עיקר כונת ההעתקות
הי' על הודאות בעל דין עצמם בענינים שאין נפק"ם הוויכוחים].

ג. הדיבורים הם מהרבה רבנים, ולא דברי רב אחד.

ד. היו שם הרבה רבנים נותני הכשר על חניות של בשר, ולפעמים
הזכרנו שמותם בשם בעל מכשיר, ואין הכוונה תמיד על בעל
מכשיר אחד.

ה. באמצע ענין לא השמטנו רק שמות אנשים וחניות ויש
שם נקודות להיכר, וגם לפעמים יש נקודות כשיש איזה תיבה
בלתי מובנת.

ו. המספרים שבאמצע הספר שאינם הערות שמלמטה הם מראי
מקומות מהספר סוד הכשרות כדת של תורה ומראים את הסתירות
שבדברי המששתתפים.

פרק ב

א.

דאקאמענט 1

יש חניות בלי שום השגחה בין אנשי שלומינו וכאן אני יכול לומר שאני מכיר אנשים בביהמ"ד שלי שהפכו לקצבים מבלי שמישהו אישר להם שיכולים להפוך לכאלה, ולכן לדעתי חייבים לצאת מאסיפה זו בקול קורא חריף שאסור לקנות בשר מאטליו כלשהו ללא השגחה.

ב.

הודאה א'

עד חודש אייר לא מצא מי שיכול להראות

הנני מודה בעצמי, שעד לחודש אייר לא ידעתי כלל מה זה ניקור, וכפי שכתוב שחייבים ללמוד מתוך. חייבים לדעת, לא מצאתי מי שיוכל להראות לי

הודאה ב'

לפעמים נשאר 2-3 אינצ'ים מאחוריים ויש קצבים שלא יודעים

נסעתי עמו לאיטליו של סקווער 7, ולקחנו שם "פלעיט" א- כך קורים לנתח הבשר, היום הציבור הרי יודע יותר - בימים ההם עדיין עוד לא ידעתי במה מדובר, ומאז הדברים התבהרו יותר בצבור, והוא הראה לי ש... שנים או שלשה אינצ'ים אפשר להגיע כשהם חתוכים, והקצבים אין יודעים מזה כלל וכלל.

הודאה ג'

(א) כמעט א' מאתנו לא יודע מניקור עד עתה, (ב) מצאתי מנקרים שלא ידעו כמה דברים

עוד דבר התברר כאן אצל האסיפה עם המנקרים, שסוף כל סוף הענין הוא כך, שענין הניקור הוא בשלשים השנים האחרונות - אני חושב שהסוף הרי

א. היפך ממה שפירסמו והכחישו שלא משתמשים בחלק זה הנקרא "פלעיט".

ב. פי' באסיפה של ההתאחדות א' בהעלותך תשמ"ב.

היה, צריכים להודות בזה - שעד כה שקמה התעוררות במקצת, כמעט אף אחד מן הרבנים (רבה של טעמעשוואר, יגיד לי כבודו שמו של אחד שכן יודע), אבל בדרך כלל לא ידעו מענין הניקור, וכל המנקרים הללו הרי אף פעם לא הלכו ללמוד אצל הרבנים בכדי לקבל קבלה, ונהגו שמנקר אחד למד אצל מנקר חבירו, וממילא יכלו להתעורר בעיות שונות, וכפי שנראה לי, כפי שאני ראיתי ומצאתי מנקרים שדברים מסויימים כלל לא תפסו.

הודאה ד'

א) בעצמי מצאתי מנקרים שלא ידעו מזה, (ב) הלימוד לא היה תחת השגחת רבנים

העיקר נראים שני דברים, ראשית, אני מצאתי בעצמי כמה מנקרים, אני חושב שהם אחדים מן הקצבים שלא תפסו את הנושא כראוי שמשאירים קצת אחרי הטבור, אני בעצמי מצאתי כמה הם כלל לא תפסו זאת, לימדו אותם ששם צריך לנקר ושעד כאן מגיע חלק הפנים, הם כלל לא תפסו זאת. 18 וכפי שאני אומר זאת, מאחר והענין לא עבר את ההשגחה הראויה של רבנים ולא היה לימוד מספיק.

הודאה ה'

היו כאלו שלא ידעו [המדובר מן ניקור חלב דאורייתא]

אצל וויינשטאק בודאי נכנס. מאה אחוז, טוב שאתם תתפלפלו על המציאות, זו עובדה (מדברים) טוב הרי אני אומר שאתם, בודאי רובא דרובא לא, אני רק רוצה להגיד שזה יכול לקרות אצל מי שאינו יודע, ממשך הרב מווינא רוצה על זה להתפלפל שכולם יודעים (יו"ר באב"ד?) ממשיך, טוב, אז היו כאלו שלא ידעו.

הודאה ו'

היו ממנקרים שלנו שלא ידעו לנקר החלב דאורייתא מהדיקע טענדער לייך ומהכבד

והעיקר הוא מעניין באמת את זה שדיברו קודם - איני יודע איך מכנים לזאת, אינני יודע עדיין בדיוק - קורים לזה טענדערלין שמן - מדובר כן - באמת את זה שהזכירו קודם ושם בסוף לפעמים נסחב קצת חלב, שם זה באמת כן חלב דאורייתא לכל הדעות, ופלא שבספר "גבעת פנחס" הדבר לא מוזכר, אינני

יודע אם בהונגריה הסדר היה שלא השתמשו באותה חתיכת בשר, למעשה ה"גבעת פנחס" לא הזכיר זאת, אני סבור שאולי באמת זו הסיבה שבאמת קרה, כאלה שהם כלל אינם יודעים מכך, אני תולה זאת בהם, כי בדרך כלל המנקרים שלנו למדו באותו ספר, אני חושב שהוא לא אומר שאת זה מותר, הוא כלל אינו מדבר מאותו חלק, זה דבר אחד 24.

ולאחר מכן, אצל הכבד, גם מצאו דברים כאלה, גם אותו הסיפור, ב"גבעת פנחס" לא מוזכר שבכבד יש להוריד את החלב, ולכן גם נמצאו כאלו שכלל לא תפסו זאת.

ח.

אין אנו מקבלים אחריות על שגיאה [פי' הזנחה והתרשלות]

אני לכאורה הייתי בכל העניינים. היה לי ברור, שאת זאת שזועקים בירושלים, שם "סדר הניקור" - אני אומר זאת - את זה שמנקר תופס איזו שגיאה, זה דבר שני, לפני כן אף אחד אינו יכול לקחת אחריות, אבל בדרך כלל הסדר היום אינו טוב, לכן הייתי סבור שאין לכך מקור.

הודאה ז'

ט.

ידעו בקיץ מזה שיש מנקרים שלא יודעים כמה דברים המנקרים אין להם קבלה

ואת זאם גם כן ראו, שמטעם שאין קבלה למנקרים, יתכן שישנם מנקרים שדברים מסוימים אינם יודעים, אז זה גם לא ענין שצריכים תיכף ומיד ללכת ולצעוק שזהו סוף העולם 30. מתון מתון, היה לנו תכנית, דיברו עם הנשיא כמה פעמים וסוכם שתיכף לאחר החג יישבו וידונו בעניין.

י.

אומרים בשם הרבנים הצועקים נגד ההתעוררות שלא יודעים ניקור

מזה נולד המכתב של התאחדותנו, שהם אמרו שאינם יודעים את מלאכת הניקור, הם אינם אומרים את דעתם על הניקור, רבה של שטראסבורג התעקש שכן יכניסו שלדעתו בגרויסווארדיין לא השתמשו בבשר שלאחר

הצלע י"ב. הוא סבור שיש כן לחתוך ישר לאחר הצלע י"ב, נו, הרי מותר לו להביע את דעתו.

הודאה ח'

יא.

א) הראו לרבנים בשר עם חלב דאורייתא. ב) יעצו אותו לא להביאו בפנים אל כל הרבנים. ג) חנות מפורסם בין אנשי שלומינו ואין לו השגחה ד) מצאו חלב בעוד מקומות.

עלי לציין למען האמת, מקודם היה כאן יהודי אחד שאני מכירו מההרים (קאנטרי), יהודי ליטאי, יכול להיות שזה נכון, אני לא אומר שזה לא נכון. יהודי בן תורה, הוא הביא לי מאטליז בבארא פארק חתיכה גדולה של טענדעפליין - זה לא חייב להיות? ... - כן שם בסוף היה חלק מחלב הכליות, זה אמת, זה יכול להיות, לא אגיד שזה לא נכון 39.

רבתי, אספר לכם דבר מעניין יותר, אני חושב שזה לא דבר שצריך לפרסם אותו, הייתי באחד הערים, לא אצלנו כאן, נסעתי למקומות שונים וביקרתי במקומות הרבה, ראיתי שם מנקר שבקי במלאכה במשך חמשה עשרה שנה, אני עברתי שם לתומי, לא הלכתי לבדוק כי זה לא עניין אותי, מה שרציתי זה רק לשמוע מה אומרים בנושא, ומה עושים שם. אמרתי לו: תראה לי טענעדריין שמן. אז הוא גם ידע ששם יש חלב, שם ליד הגוף. הוא טען שמורידים זאת, אך למעשה הוא השאיר כשעורה, היו שם שתי שעורות גם. אז אמרתי לו, אהובי ידידי, מדוע הנך עושה כזאת, אז הוא הוריד זאת, נו, זה הרי חשבון פשוט, שם הרבנים גם התחממו, בעל מלאכה שעושה את מלאכתו יום אחד כך ויום אחד כך, שאין לו עליו מורא של בשר ודם, הדבר יכול לקרות 40.

אני לא טוען שזה לא יכול לקרות, למעשה אני לא הלכתי לאותו העיר להדביק מודעות, אני רק הודעתי שם לרבני העיר, רבתי, כך וכך היה מעשה, ותמחלו ותסתכלו יותר טוב על מה שקורה בסביבותיכם.

אני הרי אומר, עכשיו ממש מקודם היה כאן יהודי והראה לי חתיכת בשר, ושאל אותי אם לדעתי כדאי שהוא יכניס זאת לרבנים, השכתי לו שזה לא מעניין, מאחר והולכים ממילא לעסוק כעת בנושא - יכול להיות - אני הרי לא יכול לקחת על עצמי אחריות על כך - בבארא פארק יש הרבה קצבים, ואינני

יכול לקחת על עצמי אחריות ולומר שאין ביניהם כאלו המשאירים חלב. מה אוכל לומר על כך, דבר שאין על כך השגחה יכול בהחלט לקרות, שאותו אחד אינו יודע דבר, ואפילו אם הוא כן יודע, מאחר ואין שם השגחה, והוא יודע שאף אחד אינו בודק אחריו, יכול להיות, אין הכי נמי, ועל כך הרי יושבים ועל כך חושבים, רבותי, זהו בקיצור 41.

יב.

(א) בלי ספק יש כאלו שלא יודעים. (ב) מחפשים עצה שיעשו מה שכבר כן יודעים

ולאחר מכן קיימת השאלה מה עושים בענין. אני אומר שללא כל ספק ישנם במרחקי העיר כאלו העוסקים במלאכת הניקור, אין כוונתי כאן למנקרים אלא לקצבים שהם אינם יודעים דברים מסוימים - ישנם כאלו - לכאורה על כך קיימת עצה שיבחנו את כל אחד מהם, ולתת להם קבלה. עד כמה שהיד משגת בענין, ניתן לשמור שמה שיודע וברור שלפחות שם לא יקרו מכשולים חס וחלילה. לדעתי זו הבעיה.

יג.

באו לדבר עם רב, ולא רצה לשמוע [מטעמים קלושים]

לא בשל כך, כך הוא הפשט, כי מחר כל מאן דהוא. אני רוצה לומר כאן כעת, שיאמר זאת מי שרוצה. זה קרה אצל תלמיד חכם גדול מורה הוראה בישראל, היו שם שלשה אנשים מקלי הדעת, נכנסו אליו ואמרו לו שרוצים לדבר אתו בענייני ניקור. הרב ההוא הביט עליהם, והוא ראה אחד מהם, א א (בביטול) מובן מאליו שאתם לא הייתם אוכלים מהשחיטה או מהניקור שלו, הוא רצה להתחיל להתפלפל עמו בהלכות ניקור, שהוא יאמר שהוא רוצה, אני לא יכול לומר מי, מי הוא מה, קיצורו של דבר, קרה שנאלץ לזרוק אותם מהבית. הם רוצים, הם רוצים, במיוחד כשהמנקר אינני כלל יודע מהיכן הוא בא והיכן הוא משרת, כל זאת קרה.

הודאה ט'

יד.

יש חניות בלי השגחה תקנות עם ראש הקצבים
רוצים לתקן, כפי שרבה של מאנטיוועדא אומר שמנקר יהיה חייב לקבל סמיכה של רבנים, על כן תבוא עליו ברכה, לא ירים איש את ידו ואת רגלו, את

זה אנחנו צריכים לעשות בכל תוקף ועוז, ועל זה כולנו חייבים לעמוד, כל מי שלא יהיה, אין חילוק במי מדובר אין בודקין מי הוא בעל האיטליז ולאיזה חוג הוא שייך, איטליז ללא השגחת רב יש לפסול אותו מכל וכל והבשר שלו טריפה, למה? כפי שכבר אמר הרב דְמַאֲנְטִיוֹעָא, שמא ישאר כשעורה, או בגלל מי שיטפל בבשר וכלל לא יידע איך לטפל. עשינו כיום. מוכרחני להגיד לכם כאן את האמת, עשינו תקנות, אמרתי לאהרן וויינְשְׁטַאק ששנים ושלושה דברים הוא חייב לנקר כך, בכדי שחלילה לא ייצא מתחת ידו חלב, והוא אמר שהוא מקבל על עצמו את התקנות החדשות.

הודאה י'

טז.

א) רוצים לעשות תיקון על ששה שבועות, ב) במצב של היום מודה על חששות. ג) מתחננים אל הקצב

יכול אני להגיד בשמו של וויינְשְׁטַאק, שהבטיח לי שישכנע את בעלי המשחטה, שכבר שם יורידו את החלב, ולמנוע בכך שיגיע בשר לא מנוקד לאיטליזים 52.

הרב מסיגעט מפסיקו: רק רגע, תסלח לי. אני הרי הייתי עם הרב מווינה, ביחד עם עוד כמה רבנים אצל וויינְשְׁטַאק - ובינתיים עשינו כל כך הרבה תיקונים, כגון מה שהתחייב שתוך ארבע שבועות - רבה של וינה קורא קריאת ביניים: שש שבועות - נכון, שש שבועות, אני כבר לא זוכר, נכון, הרב מווינא הצליח לשכנע אותם, שם יש מנהל ומנקר ששמו מענדל, תשמעו לי, אני הצלחתי כל כך הרבה לפעול שם, שמהמשחטה הבשר מגיע ישירות אליו, ולשם מגיעים בעלי האיטליזים המזמינים אצלו את הבשר, וממילא יכול להיות 53.

רבה של ווינא: בשר שעדיין לא הוכשר? (הרב מסיגעט ממשיך): בודאי כמו שמובילים אותם חתיכות חתיכות, אז ממילא יש חשש שמא 54...

למה? אני שאלתי את אהרן (וויינְשְׁטַאק), יתכן שיקרה כך, ואז הוא השיב שזה בהחלט יכול להיות - כשהבשר חם וחותרים, קורה הרבה פעמים שהגוי - כפי שהוא מצווה לעשות - חותך מהצלע י"ג, ואז זה קשה מאוד, וממילא מגיע הטבור, וכל חלק האחוריים אינו יכול להיכנס פנימה, קורה לפעמים שהנכרי אינו חותך טוב וזה חודר פנימה, וזה מגיע אליו. מובן מאליו שבמקום יש

משגיח, וכשהוא רואה שזה חתוך אז הוא מוריד זאת מעצמו. זה מגיע לאטליז - כפי שרבה של מאנטיוועדא אמר שהוא אינו בקי, יכול לקרות שהוא חותך כך, וזה מה שקורה, בינתיים האיש שעושה זאת אצלו הוא יהודי, וזה דבר קשה, כי זה מגיע לפנות בוקר, וחייבים שיהיו להם אנשים מיוחדים, הבשר אינו מגיע באמצע היום בשעת העבודה, הנכרי מוריד את הבשר מהמשאית, וכולם מגיעים למקום לפנות בוקר ולוקח את הבשר.

בקיזור, סידרנו עמו שבמשך כפי שהוא אומר ששה שבועות, כמדומה לי שסוכם על ארבע שבועות, והוא קיבל על עצמו להחזיק שם משגיח, שיבדוק את כל הבהמות המגיעים למקום, אם לא הגיע יחד עם הבשר גם חלק אחוריים 55.

ואז אם יש חלק כזה הוא יוריד אותו, כך שלא יוכל להיות במציאות שזה יגיע לקצב, ושיהיה איזה קצב שלא יהיה מכל העיר הקונה אצלו בשר לא יהיה אצלו חלק אחוריים. - שיהיה... עם הטבור (רבה של טאָרטיקוב שואל - אולי אפשר לפעול אצלו מיד, מדוע צריכים לחכות על זה ששה שבועות?).

תשובה: תשמע לי - בקול גדול, הרב דוויין! - רבותי, תאפשרו לי תחילה להגיד - אני הרי אומר לכם (רבה של טאָרטיקוב שואל? אולי תוכל לעשות זאת?). משיב הרב מסיגעט, טוב, טוב, רבה של וינה אני רואה כבר הצליח כאן, תשמע לי

רבה של וויין מתערב: הנני אחזו כבר יותר רחוק, דיברנו עמו היום, טלפנתי אליו ואמרתי לו, שאני הולך לאסיפה, אתה הרי יודע שאני הגנתי עליך, אני התחזקתי, אמרתי לו אנחנו עומדים היום בין כסא לעשור, עוד אעשה את מה שניתן לעשות, ישנם קשיים, אני לא רוצה להגיד, אני לא רוצה לומר שזה לא טוב, הוא אמר שאני צריך להבין שהבשר שהוא מכשיר הוא מוסר למנקרים שלו, ור' מענדל מסתכל על הבשר שמוציאים לאטליזים בכל הצדדים, זה הרי אני אומר לר' אהרן - את זה אמרתי היום - תדע, אל תחפש צרות לכלל ישראל, אני מבטיח לך, שאפילו יעלה לך עוד שני אנשים - שלכאורה זה אינו אמת, - אבל טוב שיורידו גם את ה"שלייעם", אמרתי לו שיבואו "שלייעם" אחרים וחלב אחר, רק חוטיך אתה אינך צריך לנקר.

הודאה יא

טז.

(א)ת נותנים בשר עם סירכות בתורת גלאט. (ב) בעל מכשיר א' אומר שמרמים את העולם.

רבה של פאפא: בדיוק כפי שלא משתמשים בסירכות למרות שזה כשר, בשר סירכא. [פירש כמו כן לא ישתמשו בצלע י"ב]

רבה של ווין: בבשר הסירכא יכול להיות חשש, סירכא ללא נקב אולי ישנו. הרב מסיגעט: הלוואי, הלוואי, כמה שכבר כן משתמשים, הורידו תמיד סירכות, זוהי שחיטת גלאט ובכל זאת השתמשו בסירכות, הלא אי אפשר לומר שלא משתמשים בסירכות.

לציבור הזה אפשר לומר, שלא משתמשים בסירכות - ואז במקרה כזה לא היה לכם בשר למכור, קורה שיש בשר כזה, זה בכלל לא הולך חלק, אך קורה לפעמים 70.

הרב מנירפאטור (מוחה): שתמחול לי, על זה אני משיב מיד: חלילה להוציא הודעה כזו, שאנחנו חלילה משתמשים בסירכות. חס וחלילה.

הודאה י"ב

יז.

הודאות א) המנקרים לא יודעים. ב) יש מקומות בלי השגחה. ג) רוב רבנים אינם בהענין.

הנני מציע לפניכם מה שכבר היו צריכים לעשות מקודם, הציעו את זה מכבר, שיש לקבוע שהקצבים שאינם יודעים ושאינן להם אסמכתא בכתב שהם יודעים, יש לקבוע שהם אינם ראויים לתפקיד, ולכן צריך להתחיל ככה, שמהיום חייב כל מי שעוסק בשיווק ומכירת בשר, חייב שיהיה לו בנק בשר, ראשית היו צריכים לקבוע שהוא צריך השגחה, זהו דבר אחד, רק זה לבד אינו מספיק שיהיה לו רק השגחה, עלינו מוטלת אחריות כזו, שאנו דואגים לכך שכל מי שמטפל בבשר, שחוץ מה שיש לו השגחה הוא חייב ללכת לשם 95.

היו צריכים להקים כאן ועד של רבנים, שהם בעצמם יידעו טוב את מלאכת הניקור, בכך זה יתחיל, שידעו ויכירו את הניקור, רבנים מְפָרִים, ואלו יש להם את הסמכות של התאחדות הרבנים, לְתֵת אֶת הַסְּמִיכָה לְקַצְבִּים הַצְּרִיכִים לְמַכּוֹר בְּשׂוֹר, שְׁלֵא יוּכַל לְמַכּוֹר בְּשׂוֹר רַק מִי שְׂיֻדַּע הַיֵּטֵב אֶת מְלֶאכֶת הַנִּיקוֹר. חֲיָבִים הָרִי לְנִקֵּר, או אם יש לו שם מנקר שהוא נמצא שם בקביעות ובודק את כל חלקי הבשר, והמנקר יהיה מי שיהיה, ישנם מנקרים שיש להם סמכות. הרב מְקַרְאֶסְנֶע ז"ל היה באירופה, הוא הנהיג שם שחיטה, והוא היה זקוק למנקרים,

אז ישנם כמה יהודים, שהוא לימד אותם מה שהם למדו, והוא כתב עליהם, אני מעיד עליכם שהם יודעים טוב את ההלכה ועושים טוב את המלאכה.

ישנם כאלה, הוא מכיר מִפְּעֶסֶט, ישנם מבית הדין של סאטמאר, ישנם שלמדו זאת, רבה של ראחוב היה שם 96.

הרב מפאפא מתערב: חייבים להוסיף על כל זאת. לדעתי, אני חושב, שהתאחדות הרבנים ימנה שלשה רבנים שיכניסו את עצמם לתוך ענין הלכה זו בכל פרטיה ודקדוקיה, כי לדעתי רוב הרבנים כלל אינם מכירים את הענין, גם אני בתוכם, אני אינני בקי במציאות של הענינים, וחייבים שהתאחדות הרבנים ימנה שלשה רבנים, ואולי אפילו יותר, שהם יכניסו ראשם ורובם לענין בכל פרטיה ודקדוקיה של ההלכה, ואחר כך ילכו ויבדקו את האטליזים.

הרב מסיגעט מוסיף: וכל מנקר צריך לקבל מאותם שלשה רבנים שהוא למד את ההלכות ושיש לו נסיון בהלכה למעשה.

הרב מפאפא: ואותם שלשה הרבנים באמת שילכו לפרקים לבדוק אם באמת שומרים על הכללים, ולאחר שאותם שלשה הרבנים יהיו ממש בקיאים בכל פרטיה ודקדוקיה ובכל האופנים, לאחר מכן, לְמַעַן הַשְׁקֵט הַרְעֵשׂ יִשְׁבוּ בְּיַחַד עִם הַמְּנַקְרִים מְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲלוֹ שְׁעֵשׂוּ אֶת הַשֵּׁם רַע, וְשִׂיכִיחוּ לָהֶם שֶׁהַשֵּׁם רַע כָּלֵל אֵינּוּ קָיָם.

הודאה י"ג

יח.

החלטת היושב ראש באמצע האסיפה

היושב ראש, הרב מְטַאָרְטִיקוב: הרי הולכים מאסיפה זו (הרב מְוִינָא מפסיקו - צריכים להוציא דבר ברור) 123, ואין מסדרים את הדבר?

המשך: אסור ללכת מכאן. לדעתי, בינתיים, הרבנים אשר עדיין לא למדו, יקחו לעצמם מנקר שיודעים שהוא מכיר את האומנות... רגע, רגע, בינתיים יכריזו בקול קורא שמבקשים שלא יאכלו בשר במקום שאין השגחה, כי החסרון אינו אם חנות הבשר הוא בסדר, או "מִיעֵל מְאָרְט", כי יש הרבה חנויות של בשר שאין להם שום השגחה (אחד שואל בקול: הרי גם המשגיח אינו בקי בדבר?).

תשובה: נו, (הרב מסיגעט: רגע, רגע, רגע, שמעו נא) 124. המשך: את שני הדברים האלה יעשו מיד, שבחנות שאין שם השגחה לא יקנו (בשר), והשאר יעשו

שלשת הרבנים, אף על פי שאין יודעים עדיין (בטיב הניקור), יצרפו מנקר שידוע שהוא טוב, או שיזמינו (מנקר). אם ידחו את הדבר, לא יצא לידי מעשה. את זה אפשר לעשות מיד, ובינתים, ילמדו (ניקור). יקחו מנקר, ויקראו להקצבים, כדי לראות אם הוא בקי.

הודאה י"ד

עד שיתקנו צריך גם כן תיקון אבל בקשתי מכם, רצוני להסביר דבר שאני יודע כבר מאסיפות, שאת התיקון שאפשר לעשות בינתים, יש לעשותו. רב אחד צועק, שנכנס חלק אחוריים. הנשיא אמר דבר טוב ונכון, שחותכים בתוך הצלע י"ב ועוד מקודם, אפשר להיזהר ממכשולות שונות.

כאן, באמעריקא, חותכים על פי הרוב בחלק אחוריים 137. אבל אם יחתכו מצלע י"א יצא מזה (אחד שואל: הרי ברוב פעמים חותכים בחלק אחוריים). תשובה: כן, כן, כן, שלא יהיה כן, אבל זה קורה, ואפשר להיזהר ממכשולות שונים 138.

הטרפיש הוא לגמרי בפנים, הצד השני של הטרפיש הוא חלב דאורייתא, וקשה מאוד לנקותו. למעשה, אצל הכלים למטה יש קרום עב, וקרום דק, ויש חלב למטה, אשר רוב פוסקים אוסרים את הבשר שם, ומדוע נהיה אנו המקילים (יש כאן קולות וצעקות מכל הצדדים, באנדרלמוסיא גדולה). הרי כלל הוא בכל הספרים, ואמר רבי שמעון במסכת שבת, שצריך לברוח מצ"ט שערי היתר, כדי שלא יכשל בשער אחד של איסור. ועם כל זאת, רבנים מופלגים בתורה וביראה ינקטו כל הקולות? כן, יש לנו היתר, יש לנו היתר.

מה זה היתר? הרי צריכים אנו לנקוט בכל החומרות, לאסוף כל החומרות, אם מישוהו אינו רוצה את כל החומרות, יהיה כשר, אבל לא "כשר למהדרין". כשר למהדרין צריך להיות לפי כל השיטות, כן הוא לדעתי (כאן יש וויכוח חם מאוד, בלתי ברור).

הודאה ט"ז

כא.

א) מכשולות גדולות בניקור. ב) עובדא מחנות שיש לו השגחה. ג) עצות על תיקון יש רבנים שכבר הקדימו את עצמם, אבל אף על פי כן, צריך אני להגיד חוות דעתי, ממה שחשבתי מקודם.

נתעוררתי מדברי הרב מִמְאֲנִטְיוֹעַדָּא בענין זה, ויש בזה כמה נקודות: ראשית כל, השאלה, איננו מדברים מתקופת העבר, כמו שאמר הרב מפאפא, אל תזכור לי ראשונות, הרי אין אנו דנין כעת מי אשם על העבר, מי עשה ומי לא עשה (ניקור כראוי). הרי עומדים אנו כאן לתקן על העתיד, גם אם לא יהיה ערעור ואף אחד לא יהיה צודק, וכל הערעור הוא רק עלילה בעלמא, מכל מקום יש לתקן מה שאפשר. הרי אין כאן השאלה מבתי המטבחים שיש שם משגיחים יראים ושלמים, יש למשל בסאטמאר יש ר' יהושע גאלדבערגער, ור' יעקב זאב ליכטענשטיין, ויודע אנכי שהם המנקרים, ויודעים הם את טיב ההלכה ומה עליהם לעשות.

אבל הרי ישנם מנקרים שאין להם מושג בטיב הניקור, אינני יודע עד היכן הם מוסמכים בעניני שמירת שבת, הרי מכניסים אותם לעבודה, הרי אינם מוסמכים ואינם יודעים בין ימינם לשמאלם, ואין להם הרגש לכשרות, ולא זו בלבד שאינם נאמנים בעניני כשרות על פי התורה, אלא שאין להם שום מושג כלל מענין זה 146.

ועל כן צריכים להשתדל שמי שהעמיד מנקרים, אין הכוונה שהוא הוא המנקר, יודע אנכי ממקום אחד שאמרו, פלוני הוא המנקר, פלוני הוא המשגיח. אז שאלתי אותם, הכי אתה באמת המשגיח שם? והשיב לי, שרק מה שמגיע לידיו הוא מנקרו כפי שנפסק בשולחן ערוך, אבל שישגיח על מה שעושה חבירו, זהו אינו תחת אחריותו 147...

ועכשיו, ראשית צריכים להשתדל שיהיו מנקרים בכל מקום, מנקרים הבקיאים בטיב הניקור. ורק כאלו שנאמנים על פי התורה, שינקרו היטב 148. ונוסף על זה, לדעתי, כמו שאמר הנשיא, שיעמידו אברכים שיפעלו במקצוע הזה, שידעו את ההלכה על בורי', ולא רק על בורי' מהשולחן ערוך, אלא שידעו מנסיונם גם כן, המנקרים שכבר עבדו בזה והם יראים ושלמים ואפשר לסמוך עליהם, שיראו כל דבר איך יש לעשותה, ומה שזקוק לתיקון יתקנו, ורק הם ישגיחו בבתי המטבחים שעוברים דרך מנקרים יראים ושלמים, ורק היראים ישגיחו על זה.

הודאה י"ז

כב.

רב אחר מספר עובדא אחרת

רצוני לומר, רק זאת רצוני להגיד, אצלינו בסערדאהעל לא היתה קהילה גדולה כל כך, והיה משגיח על הניקור, משגיח שהיה מוסמך, תלמיד חכם, זו

היתה פרנסתו. אחיו של הרב מְטָאשְנָאד, הובא לסערדאהעל שישמש בתור משגיח על המנקרים.

מעשה שהיה, לפני איזה שנים, לחצו עלי אודות השגחה על בית המטבחים, לא יכולתי להיפטר בשום אופן, אמרתי לו אחר כך, שאינני בקי בניקור. אמר לי שהוא יודע היטב, הרי הוא מהמנקרים הכי טובים בסאטמאר, וגם אביו היה (מנקר). אמרתי לו, אבל אנכי הרי אינני יודע היטב, ואם כן, איך אוכל להיות המשגיח. למעשה צריכים לדבר מזה מעט, ממה שהיה בעבר, כי ... (הרב מסיגעט מפסיקו בהתעוררות: הרי דיברו כל כך הרבה, בואו ונראה אם היו לכם את הרבנים שירצו ללמוד תורת הניקור).

כג.

רב אחר מעורר על חשש חדש שלא לנקר בשר קפוי גם רציתי להשמיע, לא רק משלנו ... לא מנסתרים אלא שמניחים שם ... אשר בהיותם מבינים יותר יבינו, שינקו את הלשונות ... ואם לא ידקדקו בזה, שלא לנקות את הבשר שהוא קפוי.

כי הנני אומר בהחלט, כבר הודו בזה אנשים, שאם מנקרין את הבשר כשהוא קפוי, מאבדים את ההכרה בדבר, לפחות בשבעים אחוז ... רצוני שעוד אחד יראה את הדבר הזה (מדברים).

כד.

אין המדובר במנהגים

מה שעורר עתה הרב מקאשוי, אין לזה שייכות עם מנהגים, יש לזה שייכות עם (מפסיקים). הוא אומר, הריני אומר מה שאמר הרב מקאשוי, שמצאו דברים כאלו, ועל זה הרי לא שייך לומר להשקיט הריב (מפריעים -).

הודאה י"ח

כה.

(א) הקצב מודה שנכנס חלק אחוריים. (ב) ביוראפ הי' יותר טוב. רצוני להגיד, אמרתי מקודם.... ובאמת הרהרתי בדבר. זוכרני מסיגעט שהשתמשו בצלע י"ב, וגם בסאטמאר בכמה מקומות, ואמרתי להרב מְאָדְוֹאָרִי, שלדעתי, כאן באמעריקא אין מקום לומר שלא ישתמשו בזה. גם הוא אמר לי כן, אבל כשדיברתי אתו לא הבנתי כל כך טוב מה שאמר, מדוע? כי יש חשש גדול, שאם נחתך חלק האחוריים, וכן נוהגים כאן.

בסיגעט, למשל, לא הייתי (רב ומורה)... והיו קצבים ששחטו את הבהמה, והורידו את חלק האחוריים. את החלק הזה נתן להנכרים, והחלק הקדמי החזיק לעצמו. ועל כן חתך, אחד פחות, ואחד חתך יותר. יהודי נאמן חתך, וכמעט שלא קרה שיחתכו בחלק אחוריים, לחתוך, זה לא קרה, היו שמה תמיד משגיחים.

מה שאין כן כאן באמעריקא מתעסקים בזה הנכרים, הנכרים עושים את זה בבית המטבחים, ויכול לקרות לפעמים...

שאלתי את וויינשטאק, איך שייך שקרה דבר כזה? התחלנו לדבר מזה, שיש חלק אחוריים, צלצלתי אליו ושאלתי, הגד נא לי, הכי אפשר שיחתכו בתוך החלק האחוריים? והשיב: יכול להיות.

ויש הרבה שאומרים, שבאייראפע, שמעתי מאחרים שכבר ביוראפ סבלו מזה, אבל כולם יודעים שחותכים את זה. אבל כאן, אם נכנס נכרי, ואחר כך מגיע הבשר למקום שיש רק מאה שוורים בפעם אחת, ומשם יוצא לכל אחד כמה הוא קונה.

מקודם הייתי עם הרב מױנא, וסידרנו שכבר עתה ישגיחו שלא יקרה כדבר הזה. אינני יודע מה יעשו בזה, האם ירצה תמיד לעשות כן, הרי היו חוסכים הרבה מהחשש שיבואו לידי מכשול, ולכן, אם יש חשש כזה הרי אפשר שלא היה חשש זה בזמן החתם סופר, אינו מדבר מזה, שתהיה שאלה שיכנסו גם לחלק האחוריים.

ואז, אם ינהיגו כדבר הזה, שאין משתמשים בצלע י״ב, הרי יקטן בהרבה החשש שיזמן שיחתוך למעלה. ואם כן מגיע לשולחן, עד הטבור, אשר שם הולך חלק האחוריים.

והיה סברא לומר, שכדי למנוע מכשולות יש להנהיג כן, ובאופן כזה לא שייך הוצאת לעז, כיון שנוולד חשש כזה מה שלא היה במקומות ההם. וזה לא שייך אצלינו, ועל כן צריכים לדון בזה, שהרבנים יראו את הדבר.

הודאה י״ט

כו.

הודאה על המכשולות

רציתי להגיד רק דבר אחד, שהמכשולים שנמצאו ודיברתי עם איזה חנויות של בשר, מה שאמרו שיתכן, במקום שנכשלים אין שם צלע י״ב, לגבי צלע

י"ב יש מחלוקת, ואין נכנסים ... במקום הטענדערליין הדק, ויותר טוב שינהיגו שיורידו את כל הטענדערליין (שם? איפה הם המכשולות?) - שם על הטענדערליין הדק, (איפה הם המכשולות? בְּדָק, או בְּעֵב?) על העב הרי קשה להנהיג, כן הוא באמת, כי העב יש לו חשיבות, הקצבים לא יסכימו כל כך מהר להורידו... (מדברים). אם יכולים להנהיג אצל העב, מה טוב, אבל על כל פנים, הטענדערליין הדק יורידו, ועם העב יהיה (מדברים).

כז.

מבקשים ישועה מרבנים צעירים

הרב מסיגעט מכריז: רגע, רגע, לא הגיעו לתכלית, רבותי! שבו נא עוד דקה אחת, הרבנים הצעירים, בואו ויהי' לנו תועלת מהרבנים הצעירים. אינני מתחכם כאן עם "חכמות", כי הזקנים כבר אין ביכלתם לעשות הרבה, אבל הצעירים הרי עדיין יכולים לעשות בדבר זה. שיראו הצעירים, ללמוד ניקור, שיוכלו לעשות עמהם משהו. וכן יהיה לנו עם מי להתעסק.

כח.

א) היה התרשלות. ב) הרבנים לא יודעים. ג) מייעץ לכתוב שנתברר שעל פי הלכה אין חשש. ד) כבוד ההתאחדות להודות ולתקן.

בקיץ שעבר, כשהיה רעש, שמעתי במאנסי שהכריזו בוויזשניץ שלא יאכלו את הבשר, על כן צויתי בביתי שלא לאכול עוד מהבשר.

ושאלה אותי בני ביתי, ומה עם יום טוב? אמרתי לה, שיכולה להזמין, כי הייתי בטוח שעד החג יסתדר הכל והתאחדות הרבנים יוציאו קול קורא שהכל כשורה.

בינתיים לא יצא שום קול קורא (מהתאחדות הרבנים), על כן לא אכלתי בשר. עכשיו, ברצוני להגיד רק דבר אחד.

קרה פעם בירושלים, שמצאו חשש חמץ ביין בירושלים. היה קול קורא בעתוננים, ואמרו לי אנשים, הנך רואה? אמרתי להם, רואים מזה שהוא דבר טוב, ומעתה יש להשתמש ביין זה, כי כשנותנים הכשר קורה לפעמים שיהיה איזה שאלה, והיה ביכלתם להכריז בעתוננים שידעו הקהל שאין לאכול, אדרבה.

פעם קרה, שמצאו חטה אחת בתוך המצות, והכריזו אז בבית המדרש. ואמרתי, אדרבה, זהו ההכשר הכי טוב ומשובח, כי הכשר היינו שיכולים

למצוא לפעמים איזה דבר. כי במקום שהכל כשר תמיד, אין לקרות לזה הכשר. במקום שנותנים הכשר יכול להיות לפעמים איזה חשש, ועושים רעש גדול הרי רואים בענין הניקור, שאי אפשר לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה כיון שהיתה התרשלות, כי הרבנים אינם בקיאים בטיב הדבר, גם בעתי לא עלתה כדבר הזה. חשבתי, שאפשר להגיד, שקונים בשר...הרי רואים כן, וגם אני אומר כן.

ראשית, כדאי שהתאחדות הרבנים יוציאו קול קורא, שביררו את הכל, כמו שאמר הרב ממאנטיוועדא, שעל פי הלכה אין שום חשש, ומה שיעשו להלן. לפי עניית דעתי הדבר כן.

הדברי חיים אומר, שעל חומרות לא שייך הוצאת לעז, כן כותב בתשובות, כי כל אחד יכול להחמיר, ואין מדברים מהלכה. אדרבה, אם אומרים שכן הוא ההלכה 189.

העולם הוא כהיום - בואו ואגידה לכם, הרב מבאטור - אני מכיר קצת את העולם, העולם מחפשים חומרות, כן הוא כיום, אם זה טוב או לא. ב"ה (הרב מווינא שואל: גם בענין הטעלעוויזשאן?). אינני מדבר מאנשים כאלו. לפני כחמשים שנה רצה כל אחד קולות. אבל כיום, אברך, האברכים רוצים שהכל יהיה באופן שלא יוכלו לדבר עליהם, ומכל שכן, מכל שכן התאחדות הרבנים, אשר כל אחד מחפש שיוכל למצוא מה שאפשר, ומדבר קטן עושים רעש גדול.

לכן, לפענ"ד, מה שאפשר להחמיר, הרי אין כאן השאלה ממעות הרבה, ואם כותבים בבירור שאינו הלכה, אלא שרוצים להחמיר על עצמן, כדי להפיס דעתם מאיזה יחידים, שלא יוכלו להגיד שום דבר. ואם תהא השגחה בוודאי שתיקנו את כל (מה שהיה צריך תיקון). לא בשבילם, אותן שמדברים, המדברים ידברו גם להלן, אלא לעצמינו, לעצמינו בלבד. כל היהודים הללו, יודע אנכי מכמה אנשים שלבם נוקפן, הם מחכים לראות אם יכולים לסמוך על התאחדות הרבנים, כמו כמה אברכים, מחכים שיצא איזה בירור. כמדומה לי, שנתברר כאן, ואינני מפקפק שבדבר ששייך להלכה כולם מודים, שיש מה שצריכים, ויש מה שאין מן הצורך.

בענין ההשגחה היה מוזנח קצת, ואת זה הולכים לתקן, אפשר לכתוב מזה, ואדרבה, כבוד גדול הוא.

כבוד גדול להתאחדות הרבנים, שמודים שהיתה התרשלות קצת בענין ההשגחה, ושהולכים לתקן דבר זה (מפסיקים אותו). לא, אני כבר גומר את דברי. (כאן מדברים מכל הצדדים, ובלתי מובן). אבל יש נקודה אחת - רגע, הרבנים (סיגעט:

איפה לוקחים רבנים? רגע, הרבנים יש גם בעניני ניקור, הרב דסקווער הציע לפני בטעלעפאן, אני אומר רק בשמו מה שאמר לי, שהספר גבעת פנחס יהא דרך שהמנקרים ילמדו וגם הרבנים. אני אומר זאת רק בתורת שליח מאתו, כי אם לאו, הרי כל אחד יאמר, הריני נוהג כפי דעתי ורצוני - - - מדברים.

הודאה כ'

כט.

השגחה גם על נבלות וטרפות

דומ"ץ דסאטמאר וויליאמסבורג: כיון שיסוד היסודות הוא שצריכים לתקן השגחות על כל הקצבים, ומובן מאליו שמודיעים שעובדים על זה, כמו שידועים, הרי דיברו עם כל הרבנים בוויינלאד, שמעמידים השגחה ומוסיפים על זה, מוסיפים, בכל דבר מוסיפים.

ובענין הניקור הרי צריכין להוסיף, הגענו לזה, והדרך הוא, שיצטרכו לפרסם רשימת החנויות שמסכימים לעמוד תחת השגחה.

הציבור יחשוב שמספיק ההשגחה על הניקור, בעת שיש עוד חששות, חלילה, אם נביא עוד שאלות, נבילות וטרופות - כוונתי, שהשגחת הרבנים תהא על כל עניני (הבשר).

המשגיחים יהא להם האפשריות לראות מה שמביאים אל תוך החנות, ומה שעושים, על הכל צריכים השגחה.

הודאה כ"א

ל.

א) מודה שבמשך הזמן נולד התרשלות. (ב) התיקון היחידי להעמיד השגחה וללמוד ניקור.

אחד מדבר: אינני יודע מהו כל השקלא וטריא, ובאמת - אני כן יודע, אלא שדעתי שאין לשנות ממה שנהגו בבית האדמורי"ם.

כשהרבי זצ"ל היה חי בתוכינו, יש לעשות כמו שנהגו בחייו, אלא מה, כיון שנתרשל באמת, כמו שקורה ברבות עתים וימים, כל דבר שעובר עליו זמן

ארוך, הרי אין מסתכלים על זה כל כך טוב, ועל כן קורה שמתרשלים בענין ההשגחה על ענינים אלו.

גם יתכן שהמנקרים הזקינו בינתים. חסרים מנקרים צעירים. לא היה איפוא ללמוד ענינים אלו, ולכן כדאי ללמד מנקרים והם ישגיתו על החנויות. זהו הפתרון השני.

ובאם יחתכו באופן אחר ממה שחתכו עד עכשיו, עדיין לא נבוא אל הפתרון. ויש עוד בעיות גם בזה. הבעיה האמתית תבוא על פתרונה רק עם חנויות הבשר יהא להם השגחה, וילמדו ניקור. יהיו הרבה שמכירים טיב הניקור, ויהיה תחת ביקורת (קאנטראל) עם קבלה, כמו שצריך להיות (כולם מדברים).

לא.

החלטת היושב ראש

(א עדיין אין החלטה ב) לעשות קול קורא שלא יקנו בשר בלי השגחה. ג) המדובר מן 20 בוטשער'ס

יושב ראש: החלטנו, כיון שבכלליות, בכלליות הרי אי אפשר דבר כזה ששייך לההלכה, שלא יעמידו הדבר לבחירות אצל ציבור גדול. על כן הוחלט כאן שיעשו ועד מרבנים גדולים, הנשיא, הרב מפאפא, הרב מְוִינָא, ושני הדיינים, והרב לייטנער והרב מְאֹדְוֹאָרְי, הם יהיו חברי הועד, והם יחליטו איך לעשות בכלליות.

ובפרטיות הרי כבר דיברו מזה, ראשית, על התאחדות הרבנים להוציא קול קורא, שידעו שבלי השגחה אין לקנות בשום מקום - ושנית (וויכוח גדול בלתי מובן...).

הרב לייטנער: אחד מהשנים, הרי קודם צריכים לתבוע מהקצבים שיסכימו להשגחה בתוך חנותם, הרי אי אפשר לתת (השגחה) לעשרים קצבים מהיום למחר, הרי אפשר לתת זמן של ששה חדשים.

יושב ראש: נו, נו, הציבור (יגידו שעד שני שבועות ... מה? שיישאר כמו שהיה מקודם?)

(מדברים ובלתי מובן ... אחוריים...).

יושב ראש: עד שבועיים? (מדברים) ומה יהיה מחר, מחר הרי הועד יצטרכו להתאסף. ... רבים מדברים

הרב מסיגעט: אל תהיה שוטה, הרב צריך לדעת (כאן יש וויכוח חם)

יושב ראש: נו, ומה יעשו בינתיים? שלא יעשו כלום.
 הרב מסיגעט: הייתי מבקש לצרף עוד להרבנים הנ"ל, תוסיף עוד כשנים צעירים.

לב.

היושב ראש מתחנן לעשות החלטה עושים וועד של רבנים יושב ראש: ההחלטה, ההחלטה, לא נצא מכאן בלי החלטה. יהיו שתי ועדות. ועד אחד, יחליטו איך יהא הניקור בכלליותו, איך יהיה אם צלע י"ב וכן הדברים האחרים. הועד יהי' משבעה רבנים גדולים כפי המדובר בינינו מקודם, הנשיא, הרב מפאפא, הרב מווינא, הרב מאונווארי, הרב ממאנטוועדא, שני הדיינים, ומזה יהיו חברי הועד 215.

הועד השני, יהיה מאברכים שילמדו ניקור, והם יעבדו, ילכו בכל החנויות ויראו שהניקור ייעשה על צד היותר טוב. על זה יהא ממונה הרב יחזקאל הארוויץ ממאנסי.

- הוא יבוא מסתמא! הרב יחזקאל הארוויץ, ר' בנימין לאנדא, הרב אהרן טייטלבוים בנו של הרב מבאטור, והרב נחום אפרים, ובנכם הרב שמואל דוד קרויס, הרב צבי פאלאק, הם אברכים וילמדו ניקור.

לג.

יושב ראש שואל מה התיקון על אתר?

כן, כן, רצוני לחזור על זה עוד הפעם. רצוני לחזור על זה מה שעשו היום (מדברים)

אחד אומר למשנהו (בלחשיה): יהודים אוכלים, יהודים אוכלים, אין יודעים כמה לאכול ומה לאכול. מי יודע אם יהודים אוכלים כשר? שיעמידו לעת עתה על אתר כמה הולכים לעת עתה, כולם.

היושב ראש: עוד פעם, עוד פעם, רגע, נחזור על זה - כאן על אתר צריכים גם כן בשיטה אחרונה (וויכוחים, מדברים).

תשובה: ההתאחדות אינה נותנת השגחות ... לפעמים כן יתנו השגחה.

לד.

מסבירים לבעל מכשיר אופן של תיקון

את זה אפשר לבקש מר' אהרן. סוף כל סוף הרי כן הוא הדבר. ר' מענדל בערגער הוא יהודי טוב, אף אחד אינו מחולק על זה, והוא יודע ניקור, והוא

מנקר. כן, השוחטים גם כן הם יהודים טובים, כן! על זה הרי הולכים מזמן לזמן ובודקים את החלפים, כמו שאומר החתם סופר, ... הרי הם חרדים ולפעמים בודקים, סוף כל סוף, בעל מלאכה, אפילו אם הוא יהודי חרד ביותר, אבל אם הוא עומד שם מדי יום ביומו במשך שעות - הרי הוא יודע והוא פועל בזה, ועלול לפעמים, הרי לאו כל עתים שוות אצל האדם.

מזמן לזמן היה להרב באטור לקחת עוד מנקר, שהיהודי, ואין חילוק אם קוראים לו ר' מענדל או ר' יענקל או ר' משה, אין נפקא מינה בזה, שידע מפעם לפעם שמגייחים אחריו, וזהו היה תיקון גדול (מדברים).

לה.

א) לא מגייחים את הרבנים לכנוס לבית המטבכיים. ב) על אחריות שלי אי אפשר לאכול.

הרב יחזקאל הורוויץ: במחילה מכבוד הרב מְמֵאָנְטְיוֹעֶדָא, ברצוני לשאול שאלה למעשה. כמדומה לי שהרבנים, ואני בתוכם, אם רוצים ללמוד, לכל הפחות עד שיהיה לנו הידיעה בזה יעברו שלשה כחדשים, האם אני צודק בזה? לדעתי, אפילו אם יתעסקו בדבר ... איך ... רגע, תמחלו לי... אינני מתכוון דווקא אל ההלכות, עד שמגיעים, הרי אי אפשר לבוא בכל יום ולהגיד ... ועל כן ברצוני לשאול אתכם את השאלה 247.

הרב מְנִיָּרְפֵאטוֹר: אגיד לכם בפירוש, בבית המטבכיים לא ארשה לאף אחד להיכנס, אין רשות על זה בשום פנים ואופן 248.

- זה לא בשבילי - המקום איפה שהבהמות יוצאים ונכנסים, לא שייך בזה.

שואל: אבל אל תוך המקרר (פרידזשידער) אפשר להיכנס?

תשובה: לא שייך, אין דבר כזה.

שואל: הרי צריכים לראות את חלק האחוריים? חלק האחוריים אינו? 249.

הרב הארוויץ ממשיך: מה שרצוני לשאול הוא כזה. במחילה מכם, לא גמרתי את שאלתי (מדברים). לא גמרתי את שאלתי, אז יקח עשרה שבועות. על כל פנים הרי זה לוקח זמן, כי צריכים לעשות דבר כזה בשלימות (סיגעט: כן), וזה לוקח זמן, ובינתיים יוכלו לומר שאפשר לאכול. יאכלו ענוים וישבעו? או שיאמרו, ש... ש... 250.

הרב לייטנער: ר' יחזקאל, ר' יחזקאל, הרי שואלים אותי, הגידה נא, כיון שלא נתברר שום איסור, ומי שאכל עד היום, אם מכירים את הרבנים

המכשירים, על אחריותו, כל אחד יכול לאכול על אחריות חברו, על אחריותו אין יכולים לאכול (וויכוחים גדולים).

לד.

החלטת בעל מכשיר והמזכיר לטשטש המוחות לעת עתה בקול קורא של שקר

הרי הולכים מכאן, יעשו תיקון, שלשה חדשים? שלשה חדשים, תיקון? התיקון צריך להיות על אתר, צריכים לראות לתקן על אתר. הרב מסיגט: באופן פרקטי, צריך להיות כך, תתקשרו עם הרב ממאנטיוועדא ואנכי עם הרב מבאטור, ונתחיל ללכת כל אחד היום, ילכו שניהם, בכל יום אפשר ללכת לוויינשטאק. הרב מניןבאטור: לוויינשטאק אפשר ללכת בכל יום, אבל לא אותם האנשים, אני אראה כבר לסדר מי ילך באיזה יום...
שואל: מחר אפשר לראות כבר? (וויכוחים)

הרב מסיגט: זה אינו רעיון רע. הרי הוא אומר כן, שיוציאו כרוז שבינתיים, כאשר מצאו שאין לזה ממשות וכל אחד נשאר בחזקתו, הכי יאמרו שמי שקנה עד עכשיו אצל אברהם קאהן, לא יקנה מכאן ולהבא 258. הרי איננו נותנים הכשר לאף אחד. מי שיש לו הכשר עד עכשיו, הוא כמו שהיה.

(יצחק גליק, הכל כבחזקתן): מה? מי שקנה, יקנה הלאה?

יצחק גליק: תגידו את המסקנא, תגידו כן, שמי שקנה, בינתיים בחנויות הבשר מצאו על היהודים שהם יראים ושלמים - והוא עלילה סתם הרב לייטנער: אני אומר משהו אחר. אותם הרבנים שדנים בדבר, יעשו קול קורא, נוסח, באותם הימים הבודדים.

יצחק גליק: תאמרו החלטה, שיש אסיפה, אפשר לכתוב משהו אחר. כאשר יושבים באסיפה, וראו שהתאספו כל כך הרבה רבנים וראו, שבענין הערעור לא מצאו שום ממשות וממילא לא איתרע חזקתן. בהכרח לא מצאו חשש חלילה שהכשילו את ישראל באכילת חלב ח"ו.

ואלהבא, יעשו סדר בדבר, שיהיה משגיח (מדברים), את זה אפשר לכתוב, שלא מצאו...

לכתוב מכתב, וויכוח ארוך מאוד ובלתי אפשרי להבין הערכוביאי

תם ולא נשלם, בעוה"ר ירחם ה'

☞ פרק ג ☞

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדא

יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שבת תשמ"ב לפ"ק

ישיבה שני' אודות "ניקור"

אחרי משא ומתן ודיונים הוחלט להציע כדלהלן:

א. להודיע לרבנים המכשירים ולהזהיר לכל העוסקים במלאכת ניקור, שיש הזנחה רבה בניקור הכבד שיש בו חשש חלב הכליות

וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור היותר הנקרא "דיקע טעדערליין" שיש חתיכת חלב סרוך בו וקרומים שב' הצדדים, וגם החלב שתחת הקרום.

המשתמשים עם הטחול ידעו שצריך ניקור הטיב.

ב. אודות הבשר שאחר צלע י"ב, היות שברוב קהלות ואפילו במדינת אונגאריין לא בשלו בשר זה, לכן צריכים לכל הפחות איזה השגחה שינקרו הבשר הזה היטב.

ג. בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלבן העב, היות ולפי הרבה שיטת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חשש חלב גור, על כן נכון לנקר כל החלב שתחת הקרומים.

נב. כ"ק אדמו"ר הגאון הצדיק... שליט"א..... של התאחדות הרבנים, תחליט לתקן כל האמור לעיל, באטליז שלהם.

1. הודאת בעל דין.

2. לא חשש רק לפעמים נמצא שם חלב הכליות ממש שהוא דאורייתא לכולא עלמא.

3. חלב דאורייתא לכולא עלמא.

4. לצד הבני מעיים הוא אסור לכולא עלמא בלי חולק.

5. יש בו חלב דאורייתא.

6. ואם כן למה משתמשים בו כאן.

7. מה הכוונה "באיזה" השגחה? ובאיזה השגחה היאך מתירים להשתמש בו גם אלו שבאים מאותן "רוב המקומות" שלא השתמשו בו, ועוד קושיות ע"ז עי' בח"ב ענין י"א.

8. מעלימים שיש שם בין הקרומים גם חלב שאסור לכולא עלמא בלי מחלוקת (עי' ח"ב ב"כ ענינים)

מכתב זה הוא סתירה גלוי' נגד מה שפרסמו אחר כך שאין שום יסוד לערעור, ושכל הערעור יסודה בשקר, גם הוא סתירה למה שאמרו ברבים אשר בקיץ הי' המדובר רק מצלע י"ב ומסדר ניקור, אלא מפורש נכתב הזנחה רבה וחסרון ידיעה והמדובר הוא מחלב דאורייתא.

 פרק ד

אגרות ומאמרי החפץ חיים דף רנ"ג מכתב קי"ד

בראותו כי בניו נצלים בהשתדלות מעלת כבודו מכמה מאכלות אסורות ומשל למה הדבר דומה לאב שיש לו בן שעובד בצבא ונמצא אחד ממכיריו שמשתדל עבור בנו שלא יהיה מוכרח לאכול מאכלות אסורות וטריפה ובשר חזיר וכדומה, ומזמין לו מאכל כשר מדי יום ביומו, בודאי אין לשער את התודה והתשואות חן שנותן האב למכיריו בזה שמציל את בנו מדברים אסורים כאלו, כן הדבר בענינינו, בנים אנו להקדוש ברוך הוא כדכתיב בנים אתם לד' אליכם וכמה צער יש לו להקדוש ברוך הוא שבניו מתגאלים במאכלות אסורות וכשנמצאים אנשים שמשתדלים להאכילם מאכל כשר אין לשער את גודל השמחה והנחת רוח שיש לו להקדוש ברוך הוא מזה, ונאמן הוא לשלם שכר טוב בעולם הזה ובעולם הבא לכבודם ולכל המנדבים והמתעסקים בזה כדכתיב (תהלים) היטיבה ד' לטובים, אשריכם ואשרי חלקם שזיכה הקדוש ברוך הוא אתכם במצוה רבה הזו מחלקכם היא חלקי.

והנה באמת בענין קדוש כזה הלא היה צריך להתרבות אנשים מתעסקים ומתנדבים, כמו שמצוי בעסק גדול שמביא ריוח הרבה נמצאים הרבה אנשים שמתחזקים גם כן לכנוס ולקחת חלק בהעסק, ולדאבוני שמעתי כי

אל כבוד האלופים הנכבדים יראים ושלמים העומדים לימין דתנו העוסקים בדבר מצוה גדולה להציל מאות יהודים כשרים מלהתגאל במאכלות אסורות ה"ה הר"ר נחום ראזענפעלד והר"ר אברהם פשעפפורקא והר"ר שמתה בונם ראטענבערג והר"ר דוב וויידענפעלד והר"ר יואל אונגער והר"ר בנימין זאת הענדלעס ועוד כמה אנשים נכבדים יקרי ערך העוזרים והמסייעים בנדבתם ובכתותם, לדבר מצוה רבה הזו, ד' עליהם יחיו.

הנה שמעתי שמעלת כבודכם מתעסקים בדבר עשיית בית תבשיל (קיך) שהרשה הממשלה לעשות לצורך אנשי החיל היהודים שלא יוכרחו לאכול מאכלות אסורות ולא להתגאל באכילתם ושמחתי מאד בראותי כי מעלת כבודכם לקחו על עצמם לעסוק בזה כי ענין גדול וקדוש הוא [כי ידוע שע"י המאכלות אסורות של יום א' ואפילו של סעודה אחת יוכלו להצטרף כמה מאות לאוין ועשין וחייבי כריתות ובפרט בחודש אחד ומכל שכן חדשים אחדים יתקבצו כמה וכמה מאות לאוין ועשין וחייבי כריתות בכללם, כי מצוי בתבשיליהם ג"כ חלב ודם שיש על זה חיוב כרת ובפרט שארי לאוין כמו בשר חזיר ונבילה וטריפה וכה"ג] וכמה גדולה הנחת רוח לפני הקב"ה

יהיה המצוה הזו, ואם אחד עושה מצוה יש לו להשני זכות גדול בהמצוה, ולהיפך אם אחד עובר עבירה ויש ביד השני למנוע מזה ואינו מונעו יש לו גם כן חלק בהעבירה זו, ולפי זה אם אחד יש בידו למנוע להרבה אנשים מישראל שלא לאכול מאכלות אסורות ואינו חושש לזה בודאי יהי' לו לעתיד לבוא תביעה על זה, ויחשב לו כאילו בעצמו גם כן אבל מאותן המאכלות, ועל זה אנו מבקשין באבינו מלכנו, מחה והעבר חטאתינו ופשעינו מנגד עיניך, ואחר כך אנו מבקשים מחוק ברחמך הרבים כל שטרי חובותינו, והנה כיון שכבר נמחה חטאתינו, מאין לנו שטרי חובות חדשים, אלא הכוונה כמו שביארנו דכל ישראל ערבים זה לזה ויש לאדם שטר חוב של ערבות על עונות חבריו שהיה בידו למנעו ולא מנע.

והנה כל זמן שלא הי' בידינו לתקן דבר זה היינו אנוסים אבל עתה שהמשלה בחסדה מרשה ותומכת עוד לתקן דבר זה, בודאי חיוב גדול עלינו להשתדל בכל מאמצי כוחינו ולראות שיצא הענין בכי טוב, כי אם נתרשל חס ושלום כעת ולא נראה לתקן הדבר, יהי' לעתיד לבוא תביעה גדולה על כל מי שהיה בידו לעשות בזה ולא עשה ויתבעו ממנו על כל מאכלות אסורות על כל כזית וכזית שאכל, ויעמוד משתאה ומשתומם דידוע לו שמעולם לא אכל ממאכלות אסורות, וענו לו אף שאתה בעצמך לא אכלת אבל איש פלוני ופלוני אכל מהם ובידך היה למנוע ממנו המאכלות אסורות ולא

הענין הזה הולך ברפיון, וסיבת הדבר הוא מפני צוק העתים, אבל צריך על כל אדם לדעת כי כעת שכר מצוה כזאת גדולה כפלי כפליים מבעת אחרת, כי לפום צערא אגרא ולהיפך אותן האנשים שיש ביכולתם לעזור להעסק הזה הן בממונו והן להרבות חבירים לענין זה ומתרשלים בזה, יהיה עליהם תביעה גדולה לעתיד לבוא.

וראיה לזה מצינו בירושלמי דמו"ק והובא דבר זה להלכה בפוסקים דאבל תוך ז' ימי אבילותו אסור בעשיית מלאכה ואם אין לו מה לאכול מיום ג' ואילך מותר, אבל אמרו חכמים תביא מארה לשכיניו שהצריכוהו לכך, והנה נחזי אנן איסור מלאכה לאבל הוא רק איסור דרבנן ומכל מקום אמרו חכמים שאפילו הוא מוכרח לזה דאין לו מה לאכול דמותר במלאכה אבל תבוא מארה לשכיניו על שלא עזרו בידו שלא להצטרך לעבוד עבודה זרה, ומכל שכן עניינינו במאכלות אסורות שזהו איסור דאורייתא ויש על זה כמה לאוין ועשין וחייבי כריתות כמה אנו מחוייבים להחזיק ולעזור שלא יצטרך לעבור על זה שלא יהיה חס ושלום מארה למי שיש בידו לעשות ואינו עושה.

ויותר מזה, הנה ידוע דכל ישראל ערבים זה בזה כמו שמצינו אחד התוקע בשופר וכולם יוצאים בזה וכן בקידוש והבדלה וקריאת מגילה וכהאי גוונא שאחד מוציא חבריו והטעם מפני שכל ישראל ערבים זה בזה ועליו מוטל לעשות שגם לחבירו

חששת לזה, על כן באה עליך הצרה הזאת, כי כל ישראל ערבים זה לזה ובכל הנך ערב על אותם המאכלות שאכל פלוני ופלוני על ידך.

בכחו ובידו לעשות דבר מה מחוייב לעשות הענין הזה הן בגופו והן בממונו ולא יתעצל, כי דבר זה נוגע לו לעצמו וכנ"ל.

על כן אחי ורעי בראותנו את גודל הענין הזה ורוב האחריות המוטל עלינו, כל אחד ואחד שיש

זכות המצוה הגדולה הזאת יעמוד לכל העושים והמעשים ויריק ד' עליהם ברכה והצלחה בכל עניניהם.

ישראל מאיר הכהן

פרק ה

אזהרת החפץ חיים זצ"ל

(בספרו דבר בעתו)

אנו נסיים עם סיפור עם החפץ חיים. בעיר לא רחוקה מראדין נפסל מקוה טהרה, ולא ענין אף אחד לתקנו, החפץ חיים בכבודו ובעצמו נסע לעיר הזאת, בבואו שם שלח לכנס את כל אנשי העיר בהכרזים שהחפץ חיים נמצא ועומד להגיד דרשה בבית המדרש, בשמעם זאת, כולם סגרו את חנויותיהם ובאו לשמוע את החפץ חיים אמר החפץ חיים רבותי כשאבוא לעולם העליון ישאלו אותי, מה שמך? אשיב ישראל מאיר, ישאלו אותי ידעת שבעיר פלוני ישנו מקוה פסולה, אומר, כן, ישאלו אותי ומה עשית בשביל זה, אשיב נסעתי אליהם והם לא רצו לציית, תתנו לי בכתב שאני התריתי בכם.

רבותי אנו רוצים לחזק אתכם ולסייע בכם בענין הנשגב של כשרות שלדאבוננו מוזנח מאוד, ואם לא תתחזקו אנחנו נפשונו הצלנו כי אנו צעקנו והשמענו את קול הזעקה של הכשרות ואתם לא שמעתם, ואם תשמעו תתברכו בברכת ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת.

וזה לשון קדשו: ומה מאוד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה הי' יכול להסתלק מכל אלו הדינים, ואל יתפתה בנפשו לומר, שבודאי לא יהי' הדין עליו לבד, כי אינו יחיד בעירו, כי לעומת זה תדע, כשנתחייב אדם בערבות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים אפילו נתערבו אתו עוד כמה אנשים, מיהו כשמגיע לזמן התשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערבות, הוא עולה גם כן לסכום גדול, אשר יצר לו מאד על ידי זה, ואף כאן בענינינו, לפי הידוע שכהיום נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחד ובמקום אחד וכו' וכו', וכל שכן אלו האנשים אשר יש בידם לזרז את אנשי עירם להחזיק במצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בודאי עיקר האשמה תהיה עליהם וכדאיתא בתנא דבי אליהו כל מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר, כל הדמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו'.

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
הבעל שם טוב
והשחיטה

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה בְּרַחֲמֵי

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 134

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
התשובה
חלק א

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה בְּרַחֲמֵי

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 134

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
מדה טובה

חֲבִית סִפְפֵר 144

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
הערב רב

הערב רב וכל המסתפק
על פי ספרי הוזהר כוד א'

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 144

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
הערב רב

הערב רב וכל המסתפק
על פי ספרי הוזהר כוד ב'

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 144

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
הערב רב

הערב רב וכל המסתפק
על פי ספרי הוזהר כוד ג'

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 144

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
הערב רב

הערב רב וכל המסתפק
על פי ספרי הוזהר כוד ד'

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 144

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
הערב רב

הערב רב וכל המסתפק
על פי ספרי הוזהר כוד ה'

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה

וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 144

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

גֵּיב וּקְדִישׁ מִזֵּו שׁוּמֵיֵא אַחִיר

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

ספֵר
מי יהודי

בזור רֵא יִסְקֵן מִן מַלְחָמָה בְּרַחֲמֵי
וּבְיַסְמִינְלִים יִזְרַח מַלְלֵד הַיְקִיק

חֲבִית סִפְפֵר 154

פִּסֵל מִטֵּמַת שִׁמְשׁוֹת בְּבִיאָה

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
או נדברו יראי ה'

מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 141

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
כשרות
תפיליו ומזוזות

מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 141

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
סוד מלחמת
גוג ומגוג

מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 144

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
מצות התוכחה

מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 141

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
ציצית כהלכתו
דיניו ומנהגיו

מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 141

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
זוהר תהלים
מחולק לשנתים

חלק א'
מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 144

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
זוהר תהלים
מחולק לשנתים

חלק ב'
מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 141

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
זוהר התשובה

שאלת תשובת המאמלת מורה ת. ומה ודך
להעביר הוללים בדיקיע
מורה רא יסקן מן מלוא מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 28

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה
כי לא תשכח מפני זרעו

ספר
תורת הזוהר

הוא ספר זרעו יחייב תנא היקיע
רב ספיקו ב' וירא וירא
בלשן הדיקיע לבקו רוח וקורא בו
מקיע ספיקו ללשון יקיע

חלק ב'
מורה רא יסקן מן מלוא
המעבליס עיר לאלוד היקיע

חובת ספרי 214

ספר שנת תש"פ - יקיע מן ספר חובת

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה

כ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר
מי יאכילנו בשר

חודר אר' יסקן מן מלוא בחדמו

המבטלים יחדיו מלוד' היקיע

החית מספר 21

החברת - קיד' ק"מ טייט טעבא

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה

כ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר
זכר הפשרות והשבת

זקיק מכ"ק אדמו"ר מנאלינו ילקיא

חודר אר' יסקן מן מלוא בחדמו

המבטלים יחדיו מלוד' היקיע

החית מספר 8

החברת - קיד' ק"מ טייט טעבא

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה

כ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר
זוהר הכשרות

חודר אר' יסקן מן מלוא בחדמו

המבטלים יחדיו מלוד' היקיע

החית מספר 24

החברת - קיד' ק"מ טייט טעבא

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה

כ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר
מגלה עמוקות
חייו ופעליו

חודר אר' יסקן מן מלוא בחדמו

המבטלים יחדיו מלוד' היקיע

החית מספר 22

החברת - קיד' ק"מ טייט טעבא

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה

כ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר
ערכתי נר למשיחי

חודר אר' יסקן מן מלוא בחדמו

המבטלים יחדיו מלוד' היקיע

החית מספר 56

החברת - קיד' ק"מ טייט טעבא

עיר וקדיש מזו שומיא אחיה

כ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר
בעיר קרקא

חודר אר' יסקן מן מלוא בחדמו

המבטלים יחדיו מלוד' היקיע

החית מספר 27

החברת - קיד' ק"מ טייט טעבא

קול השמיים

קונטרס

קול השמייה

אור חזונו 322 + אהל השעיר

מסעל חזונו העולמי של 0527651911

עבודת יוספורים מצב השמייה במשטות התרדית בניו יורק

זכרתי אצות חברת וקניה

חיים בעיר בארץ ישראל

עולם ארצות ארצות

בד' קולנו בניו יורק כרם כסולל בניו יורק חתום לרשתות נאמרות בודקויר

בניו יורק ש' עיר זכר כסולל בניו יורק בניו יורק

דגם חתום על עיר זכר כסולל בניו יורק בניו יורק

אורח חתום על עיר זכר כסולל בניו יורק בניו יורק

מבוא

קונטרס זה הוא כתב ידו המפורסם של רבינו חיים בן עטר, רב קהילת ספרד במאה ה-12, ובו מובא תולדות חיינו ודרכי חינוך בנינו. רבינו חיים בן עטר חי בארץ ישראל במשך שנים רבות, וכתב את ספרו זה בארץ ישראל. ספר זה הוא אחד מהספרים המפורסמים ביותר של רבינו חיים בן עטר, ובו מובא תולדות חיינו ודרכי חינוך בנינו. רבינו חיים בן עטר חי בארץ ישראל במשך שנים רבות, וכתב את ספרו זה בארץ ישראל. ספר זה הוא אחד מהספרים המפורסמים ביותר של רבינו חיים בן עטר, ובו מובא תולדות חיינו ודרכי חינוך בנינו.

כל שאלות שיקבלו יח' על ידי הקשר יחדיו חתום וחדר חתום או חתום עליו מילי חתום, וידי חתום יח'.